

Aan het Bureau van de Orde van Advocaten
t.a.v. de heer mr. P.M. Wilmink, deken,
Postbus 4152
6803 ED Arnhem

Holten, 22 december 2011

Betreft: rechtszaak VNI/Xenon
Ref. Poelmann van den Broek: 17.45450
Betreffende advocaat voor V.N.I.: mr. J.P.J.M. Naus, opvolger van mr. M.S.W.
Begheijn. Kantoor Poelmann van den Broek Adv. & Notarissen te Nijmegen
Gedaagden in privé: de heren B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs
Betrokkene: mevr. H.M.S. Hofs-Akkermans (gehuwd in gemeenschap van
goederen met de heer B.Th. Hofs)
Advocaten van R.T.B.Hofs in de hoger beroep procedure: mr. G.M.Kerpestein
en mr. M. van der Veen
B.Th.Hofs heeft vanaf 5 januari 2005 geen advocaat en wordt in de voortgezette
bodempcedure bijgestaan door zijn echtgenote H.M.S.Hofs-Akkermans als
gemachtigde

Geachte heer Wilmink,

Inleiding

Wij wensen meerdere klachten in te brengen tegen mr. Naus wegens ernstige misdragingen zijnerzijds in zijn hoedanigheid als advocaat van de tegenpartij ten opzichte van ondergetekenden in een huurkwestie. Noodgedwongen zal deze klachtenbrief zeer uitgebreid zijn, omdat mr. Naus in een lange reeks van jaren vele onrechtmatige daden heeft begaan.

Het is ons bekend, dat een advocaat van de wederpartij een grote vrijheid van handelen heeft, hetgeen wij overigens ook terecht vinden, en dat de Raad van Discipline niet snel tot het aannemen van klachtwaardig handelen van een advocaat van de wederpartij zal overgaan, dit overigens ook niet wanneer het een eigen advocaat betreft.

Echter mr. Naus heeft in het onderhavige geval ernstig inbreuk gemaakt op de Verordeningen van de Nederlandse orde van advocaten en zich schuldig gemaakt aan handelen en nalaten dat een behoorlijk advocaat zeker niet betaamt.

Wij zullen ons beperken tot de volgens ons door mr. Naus begaan tuchtrechtelijk te sanctioneren handelingen. Voor het overige zullen wij binnen afzienbare tijd een uitgebreide civiele procedure entameren tegen zijn werkgever Poelmann Van den Broek Advocaten en Notarissen te Nijmegen alsook tegen zijn cliënte V.N.I.Enschede B.V.

Hierbij ter informatie van de Raad citaten uit een brief van onze toenmalige minister van Justitie H. Donner aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal d.d. 23 december 2004, die de handelwijze en functiewaarde van alle advocaten betreffen.

Het onderwerp was: Rechtsstaat en Rechtsorde

“De advocaat neemt in onze samenleving een bijzondere positie in. De waarde van zijn dienstverlening wordt vooral bepaald door de wijze waarop de basisvoorwaarden in de praktijkuitoefening tot uitdrukking komen. De kern van de zaak zit in de zuiverheid van de belangenbehartiging en de kwaliteit van de te verlenen rechtsbijstand”

en

“De rechter kan geen beslissingen nemen als hij niet op niveau de goede argumenten op de juiste wijze krijgt aangereikt”

en

“De advocaat is als het ware de poortwachter tot en de begeleider op de weg naar het recht. De mate waarin de advocatuur er in slaagt deze rol goed te vervullen geeft in zekere zin de kwaliteit van de rechtsstaat weer. Kortom, een goed functionerende krachtige en integere advocatuur als poortwachter tot een onderdeel van het rechtsbestel is onmisbaar in onze samenleving”

en

“De advocaat heeft een belangrijke publieke medeverantwoordelijkheid voor de effectuering van het recht. Dit betekent onder meer dat hij de plicht heeft partijdigheid voor de cliënt te combineren met een juiste toepassing van het procesrecht”

(De Orde van Nederlandse Advocaten schrijft betreffende de laatste stelling in de inleiding op de Gedragsregels 1992 als volgt: “Hij zal dit met de nodige zorgvuldigheid moeten oplossen, in het oog houdende weliswaar dat behartiging van de hem toevertrouwde belangen van zijn cliënt de eerste taak is, doch dat hij zijn taak dient te verrichten in overeenstemming met het openbaar belang bij een behoorlijke beroepsuitoefening, waarvoor een enkele maal zelfs het belang van zijn cliënt zal moeten wijken.”)

en

“De advocaat onderscheidt zich niet alleen van zijn cliënt door zijn deskundigheid, maar ook door zijn professionele attitude ten aanzien van de zaak en de belangen die daarin spelen. Door zijn onafhankelijkheid is de advocaat beter in staat het standpunt van de wederpartij in zijn oordeel te betrekken en zo tot een zuiver beroepsmatige beoordeling te komen

en

“De medeverantwoordelijkheid voor de rechtsbedeling brengt tevens mee dat de advocaat- hoewel hij staat voor de belangen van zijn cliënt- oog dient te hebben voor de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij en een goed verloop van de processen.

Dit is in essentie de functionele beroepswaarde van de advocaat.

*De advocaat is medeverantwoordelijk voor een **eerlijke** procesvoering”*

Wij stellen, dat onze voormalige minister het prachtig kon opschrijven, maar er geen enkele notie van had hetgeen onder zijn ogen gebeurde en nog steeds gebeurt. Ook zijn opvolgers, ministers Hirsch Balin en Opstelten, en de politiek weten kennelijk niet hoe het er in werkelijkheid in onze veel geroemde rechtsstaat aan toe gaat.

Gedragcodes voor de Advocaten van de Europese Gemeenschap

In deze codes staat o.a.:

4.4 Onjuiste of misleidende inlichtingen

De advocaat mag nimmer de rechter bewust onjuiste of misleidende inlichtingen verstrekken.

Ook was mr. Naus op grond van artikel 21 Rv. verplicht de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.

Artikel 21 luidt:

Partijen zijn verplicht de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren. Wordt deze verplichting niet nageleefd, dan kan de rechter daaruit de gevolgtrekking maken die hij geraden acht.

Wij merken op, dat die gevolgtrekking natuurlijk nooit ten nadele kan worden aangewend van degene, die de feiten wel naar waarheid heeft aangebracht.

Ook wijzen wij erop, dat er volgens de Hoge Raad reeds sprake is van bedrog *wanneer een partij door haar oneerlijke proceshouding belet dat in de procedure feiten aan het licht komen die tot een voor de tegenpartij gunstige afloop van die procedure zouden hebben kunnen leiden.*

Het is voor ons niet moeilijk vast te stellen, dat hetgeen mr. Naus tijdens de procedures tegen B.Th.Hofs en zijn zoon allemaal heeft gepresteerd haaks staat op het door mr. Donner gestelde noch is toegestaan uit hoofde van de Gedragcodes voor Advocaten.

Met name is echter van belang, dat mr. Naus bovendien vele malen heeft gehandeld in strijd met wetsartikel 21 Rv. door o.a. het bewust liegen over de einddatum van de huurovereenkomst, het bewust foutief uitleggen van meerdere wetsartikelen en het indienen van berekeningen, die eveneens bewust en met voorbedachten rade foutief zijn opgesteld en die dienden om de rechters ertoe te brengen de beide heren Hofs te veroordelen tot het betalen van enorme bedragen aan V.N.I., die zij zonder enige twijfel niet verschuldigd waren.

Ook de overige zeer ernstige escapades van mr. Naus, waarbij zowel grote financiële als mentale schade is aangericht bij het echtpaar Hofs en hun zoon Raymond, zullen in deze klachtenprocedure uitgebreid door ons voor het voetlicht worden gebracht.

Formeel gesproken heeft V.N.I. alle processtukken ingebracht, maar het spreekt voor zich, dat mr. Naus het is geweest, die alle stukken heeft opgesteld en met name hij de kwade genius is geweest betreffende de onoorbare gang van zaken. Daarom zullen wij in deze tuchtrechtprocedure ook voornamelijk spreken over mr. Naus, waarbij het vanzelfsprekend is, dat mr. Naus zelf wel zal aangeven, wanneer hij eventueel door toedoen van zijn cliënte op het verkeerde been is gezet.

Enkele jaren geleden hebben wij twee collega's van mr. Naus, die vóór hem actief waren in dezelfde procedure V.N.I./Hofs c.s. reeds voor de tuchtraad gebracht. Dit echter zonder enig resultaat, omdat het Tuchtrecht in beide zaken volkomen heeft gefaald door met name onze bewijsvoering verkeerd weer te geven, zaken door elkaar te halen en zelfs complete onwaarheden te vermelden. Daarop komen wij aan het eind van ons klaaggeschrift nog uitgebreid terug.

De feiten:

Op 14 maart 2002 is er een huurovereenkomst gesloten tussen V.N.I. Enschede B.V. (verder te noemen V.N.I.) enerzijds en Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel Xenon Webstore V.o.f anderzijds betreffende het bedrijfspand van V.N.I. aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede. De voorganger van Xenon Webstore B.V. was Xenon Computers V.o.f. met als vennoten de heren B.Th.Hofs en zijn zoon R.T.B.Hofs. Ten tijde van het afsluiten van het huurcontract op 14 maart 2002 was B.Th.Hofs 66 jaar en zijn zoon R.T.B.Hofs 30 jaar. Het jaarlijks door Xenon te betalen bedrag bedroeg € 86.381,60 excl. B.T.W. per jaar, bestaande uit een gedeelte aan huurpenningen en een gedeelte betreffende een koop op afbetalingsregeling van € 1.344,30 excl. B.T.W. per maand. Ook dienden er maandelijks servicekosten te worden betaald ad € 300,--, excl. B.T.W..

B.Th.Hofs (thans 75 jaar) is in gemeenschap van goederen gehuwd met H.M.S.Hofs-Akkermans, zij is 70 jaar.

In verband met de niet werkende door V.N.I. geleverde en door Xenon Webstore B.V. gekochte airco-installatie, de tal van andere gebreken aan het pand en het immer weigeren van V.N.I. tuinonderhoud te verrichten dan wel enige andere service te verlenen, heeft Xenon uiteindelijk per 23 mei 2003 de betalingen opgeschort, dit met een voorafgaande goedonderbouwde melding aan V.N.I. Op een gegeven moment is V.N.I. overgegaan tot het nemen van rechtsmaatregelen, waarbij een reeks van advocaten van Poelmann van den Broek voor V.N.I. is opgetreden. De laatste advocaat, die haar heeft bijgestaan en nog steeds bijstaat is mr. Naus.

De onderstaande klachten tegen hem betreffen slechts de belangrijkste wapenfeiten.

Klacht 1

1. In de Memorie van Griefven d.d. 23 juli 2007 in de zaak V.N.I./Hofs jr. en in de Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008 in de voortgezette bodemprocedure in de zaak V.N.I./Hofs sr. heeft mr. Naus namens zijn cliënte ten onrechte gesteld, dat de huurovereenkomst was geëindigd op 14 maart 2007.

Met deze bewering heeft mr. Naus het Hof en de kantonrechter opzettelijk de verkeerde informatie gegeven, omdat het onmogelijk is dat mr. Naus de onderstaande bewijsvoering, die in zijn geheel in de processtukken is terug te vinden, abusievelijk over het hoofd heeft gezien en waaruit onomstotelijk blijkt, dat de huurovereenkomst veel eerder is geëindigd dan op 14 maart 2007.

De bewijsvoering:

A) De opzegging van het huurcontract door de curator

2. Reeds op 10 december 2003 heeft mr. Haafkes, de curator van het failliete Xenon Webstore B.V. (de rechtsopvolger van Xenon Computers V.o.f), de huurovereenkomst voor het bedrijfspand van V.N.I. opgezegd per 10 maart 2004.

3. Door V.N.I. (Poelmann) zelf is de opzegging van de huurovereenkomst door curator mr. Haafkes reeds in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 betreffende de bodemprocedure onder punt 3. als feit gemeld, evenals in de dagvaarding ten behoeve van het kortgeding d.d. 8 januari 2004 en eveneens in de pleitaantekeningen van de mrs. Diederens en De Wilde (de voorgangers van mr. Naus) d.d. 21 januari 2004 herhaald, hetgeen mr. Naus in de processtukken had kunnen terugvinden.

4. Toen het V.N.I. (mr. Naus) beter uitkwam is zij op een gegeven moment de stelling aan gaan hangen, dat de opzegging van de huurovereenkomst door de curator niet rechtsgeldig was geschied, omdat mr. Haafkes het huurcontract voor het bedrijfspand namens Xenon Webstore B.V. had opgezegd en niet namens de heren Hofs.

Mr. Naus onderbouwt die mening door te stellen, dat de voorzieningenrechter op 30 januari 2004 in zijn vonnis heeft aangenomen, dat de heren Hofs de huurders waren en de curator dus niet rechtsgeldig heeft opgezegd door op te zeggen namens Xenon Webstore B.V. Die opmerkelijke stelling van mr. Naus is onjuist. Wij stellen, dat ook wanneer het zo zou zijn, dat de heren Hofs de huurders zouden zijn geweest, de opzegging door mr. Haafkes wel degelijk een rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract betekende, ook voor de heren Hofs.

5. De curator heeft een inschatting gemaakt betreffende de identiteit van de huurder. Het spreekt voor zich, dat een curator in enkele uren tijds in een zeer complexe zaak geen compleet onderzoek kan instellen naar de identiteit van de huurder, waar de rechterlijke macht en de advocatuur vervolgens jaren over doen. Mr. Haafkes heeft aan de hand van de administratie en correspondentie (overigens geheel terecht) aangenomen, dat Xenon Webstore B.V. de huurster was en de huurovereenkomst voor het bedrijfspand opgezegd. Zie daartoe de brief van mr. Haafkes aan mr. De Wilde d.d. 9 januari 2004 (**bijlage 1**), op welke brief overigens door mr. De Wilde nooit is gereageerd, hetgeen een erkenning van het daarin gestelde inhoudt.

Wanneer het zo zou zijn, dat een huurovereenkomst in geval van een faillissement door een curator alleen rechtsgeldig kan worden beëindigd, wanneer hij of zij in zijn/haar opzeggingsbrief de juiste naam van de huurder heeft vermeld in geval er onzekerheid bestaat betreffende de identiteit van de betreffende huurder, zou dit dan automatisch ook betekenen, dat een curator verantwoordelijk zou zijn voor de gevolgen, wanneer achteraf zou blijken, dat hij/zij niet de juiste naamskeuze heeft gemaakt. In een ingewikkelde zaak als de onderhavige, waarin de vaststelling van de identiteit van de huurder nu juist één van de belangrijkste onderwerpen is, zou de curator dan aan een onmogelijke opgave moeten voldoen.

6. Dat mr. Haafkes heeft opgezegd namens Xenon Webstore B.V. is ook voor het Hof te Arnhem van geen enkel belang, hetgeen blijkt uit de volgende stelling van het Hof in zijn arrest d.d. 6 juli 2004 (**bijlage 2**):

“(..)

5. De beoordeling in Hoger Beroep

- a. *Met het tweede deel van grief IV betoogt Xenon, zo begrijpt het hof, dat ook als Xenon B.V. formeel niet als huurster kan worden aangemerkt, een afweging van haar belangen en die van V.N.I. meebrengt dat zij niet tot ontruiming van het gehuurde kan worden verplicht. Xenon stelt echter tevens dat Xenon B.V. heeft aangegeven het gehuurde voor of uiterlijk bij het einde van de opzegtermijn van de curator te zullen ontruimen. **Nu vaststaat dat de curator de huurovereenkomst per 10 maart 2004 heeft opgezegd** is het onderhavige onderdeel dus niet meer van belang en kan dus onbesproken blijven.*

(..)”

Uitleg: de appellanten c.q.(proces) partijen in de bovengenoemde hoger beroep procedure zijn:

- 1) Xenon Computers Vof
- 2) R.T.B.Hofs
- 3) B.Th.Hofs
- 4) Xenon B.V.

Onder 5 De beoordeling in hoger beroep stellen de rechters tevens, dat Xenon Computers Vof per 01-07-2002 is ontbonden en dat zij dus niet meer als (proces) partij kan optreden en daarom in haar vordering niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Dan blijven dus over de partijen 2), 3) en 4), waaronder (let wel !) geen Xenon Webstore B.V. Toch stellen de rechters dus, dat de curator de huurovereenkomst per 10 maart 2004 heeft opgezegd. Het Hof hecht er geen enkel belang aan dat dit door de curator van Xenon Webstore B.V. is gedaan.

Het gaat, zoals de rechters terecht stellen, om de opzegging van de huur van het bedrijfspand. Wanneer de opzegging door de curator van Xenon Webstore B.V. niet relevant dan wel rechtsgeldig was geweest, hadden de rechters dit natuurlijk aangegeven en het betreffende onderdeel onder grief IV gewoon behandeld!

Op bladzijde 4 van het arrest d.d. 6 juli 2004 wordt onder **4. De vaststaande feiten** vervolgens als feit (onder e) aangegeven:

“Xenon Webstore B.V. werd op 4 december 2003 in staat van faillissement verklaard. De curator zegde de huurovereenkomst met betrekking tot de bedrijfsruimte per 10 maart 2004 op”

B) De opzegging van het huurcontract door de bewindvoerder van B.Th.Hofs in de WSNP

7. Bewindvoerder mr. J.A.D.M.Daniëls heeft in de schuldsaneringsregeling van B.Th.Hofs op 16 juni 2005 (**bijlage 3**) per fax aan V.N.I. de huurovereenkomst voor de onroerende zaak aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede opgezegd, met de belangrijke toevoeging: *“zover nog niet geschied”*.

Dit betreft een standaard opzegging van een huurcontract, die iedere bewindvoerder na de ingang van een schuldsaneringsregeling voor een natuurlijke persoon of een klein bedrijf doet, waarna vanzelfsprekend eerst in de loop van de schuldsanering de details van het betreffende huurcontract worden uitgezocht.

Dit heeft mevrouw A.K. de Beurs van Daniëls Huisman Advocaten te Almelo, insolventiemedewerkster, zo ook aan ons uitgelegd.

8. Op 4 juli 2005 (**bijlage 4**) schrijft de toenmalige advocaat van V.N.I. (mr. Begheijn) aan R.T.B.Hofs een brief, waarin hij o.a. meldt, dat de bewindvoerder van zijn vader mr. Daniëls de huurovereenkomst van de onroerende zaak aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede heeft opgezegd en dat daardoor de huurovereenkomst met zijn vader is beëindigd, maar dat de huurovereenkomst met hem onverminderd voortduurt.

Als bijlage bij deze brief heeft Hofs jr. de opzeggingsbrief van de bewindvoerder ontvangen (zie bijlage 2).

9. In de Conclusie van Replik d.d. 31 januari 2006 in de zaak V.N.I./Hofs jr., die door V.N.I. wordt ingediend als bijlage bij de Conclusie van Replik in de voortgezette bodemprocedure d.d. 12 december 2008 tegen B.Th.Hofs, meldt V.N.I. (mr. Begheijn) onder het hoofdstuk **Algemeen** punt 3 (derde alinea), dat de bewindvoerder van de heer B.Th.Hofs bij brief d.d. 4 juli 2005 de huurovereenkomst heeft beëindigd. De correcte datum van de opzeggingsfax was overigens 16 juni 2005. Tevens verzoekt V.N.I. onder dit punt de kantonrechter om de huurovereenkomst met R.T.B.Hofs te beëindigen en wijst erop, dat dit zo bij dagvaarding is gesteld. Dit is overigens een vage stelling. In de dagvaarding d.d. 23 december 2003 is de rechtbank door V.N.I. verzocht de huurovereenkomst per de ontruimingsdatum te beëindigen, welke datum 25 februari 2004 is geworden.

10. V.N.I. heeft tegenover de belastingdienst bij een boekenonderzoek en in meerdere gesprekken en correspondentie verklaard, dat het huurcontract betreffende het pand Neptunusstraat 23-25 te Enschede in ieder geval voor beide vennoten per 1 juli 2005 was beëindigd door opzegging door de bewindvoerder van B.Th.Hofs, zijnde mr. Daniels (onder toevoeging van de zin: “*zover nog niet geschied*”) en dat zij daarom vanaf die datum geen huurfacturen meer had verstuurd. Wij verwijzen daartoe naar de omliggende gedeelten uit brieven van inspecteur G.H.Bennink d.d. 25 september 2006 en 20 oktober 2006, welke zijn gericht aan het samenwerkingsverband B.T.Hofs en R.T.B.Hofs (**bijlagen 5 en 6**). De rest van de brieven wordt uit privacyoogpunt niet overgelegd. Deze verklaringen van V.N.I. zijn mr. Naus tijdens de procedure bekend gemaakt.

C) De vaststellingen van de rechters

11. Reeds op 6 juli 2004 heeft het Hof te Arnhem in zijn arrest betreffende de hoger beroep procedure in de huurkwestie onder **4. De vaststaande feiten** o.a. het volgende feit genoemd (zie ook onder punt 6).

e. Xenon Webstore B.V. werd op 4 december 2003 in staat van faillissement verklaard. De curator zegde de huurovereenkomst met betrekking tot de bedrijfsruimte per 10 maart 2004 op.

12. Op 5 september 2006 geeft de kantonrechter in haar tussenvonnis in de bodemprocedure V.N.I./Hofs jr. als vaststaande feiten o.a. aan:

“(..)

2.4 Ervan uitgaande dat de huurovereenkomst tussen Xenon Webstore B.V. en V.N.I. bestaat heeft de curator in het faillissement van Xenon Webstore B.V. de huurovereenkomst opgezegd tegen de kortstmogelijke termijn.

en

2.6 B.Th.Hofs is toegelaten tot de WSNP. De bewindvoerder heeft de huurovereenkomst bij faxbericht d.d. 16 juni 2005 opgezegd.

*(hier had ook nog moeten staan, dat de bewindvoerder in zijn fax heeft toegevoegd: *zover nog niet geschied.*)*

(..)”

13. In zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 heeft het Hof in Zaaknummer 104.003.717 (V.N.I./Hofs jr.) vervolgens onder het hoofdstuk **4 De vaststaande feiten** het volgende gesteld:

“De Kantonrechter heeft in haar vonnis van 5 september 2006 onder 2.1 tot en met 2.10 feiten vastgesteld. Aangezien daartegen geen grieven zijn aangevoerd of bezwaren zijn geuit, zal het hof in hoger beroep ook van die feiten uitgaan.”

Feit 2.4 betrof de opzegging door curator mr. Haafkes voor het bedrijfspand van V.N.I., en feit 2.6 betrof de opzegging door bewindvoerder mr. Daniëls voor het bedrijfspand (zover nog niet geschied), zoals hierboven gelezen kan worden.

Dat het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 vervolgens een ernstige juridische misslag heeft gemaakt door onder r.o. 5.14 de door mr. Naus in de Memorie van Grieven geponeerde stelling, zoals verwoord in de eerste alinea van Klacht 1, klakkeloos te honoreren maakt de handelwijze van mr. Naus niet anders.

14. In haar tussenvonnis van 19 mei 2009 in de zaak V.N.I./Hofs sr. heeft de kantonrechter wederom de onder punt 12 genoemde feiten opgesomd, thans als feit 2.6 resp. 2.8.

15. Onder r.o. 2.3 van haar volgende tussenvonnis d.d. 17 november 2009 heeft de kantonrechter tot onze verbijstering toch gesteld, dat de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon Computers V.o.f. door opzegging door de bewindvoerder van B.Th.Hofs rechtsgeldig is beëindigd op 16 september 2005, daarbij negerend dat:

- Zij meerdere malen de rechtsgeldige beëindiging door de curator per 10 maart 2004 als vaststaand feit in haar vonnissen heeft;
- Zij reeds op 24 april 2007 ten aanzien van R.T.B.Hofs in een eindvonnis heeft geoordeeld, dat de huurovereenkomst met stilzwijgende toestemming van V.N.I. per 2 november 2002 was overgegaan van Xenon Computers V.o.f. dan wel de heren Hofs op Xenon Webstore B.V..

Bewijsvoering van al het bovengestelde bevindt zich in het dossier van de advocaten van Poelmann, waarover dus ook mr. Naus kon beschikken en waarmede hij rekening had te houden.

Klacht 2

16. Ten onrechte en tegen beter weten in heeft mr. Naus in zijn Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007 en in meerdere andere processtukken bovendien gesteld, dat de litigieuze huurovereenkomst op 14 maart 2007 van rechtswege is geëindigd.

Deze stelling van mr. Naus vindt geen steun in het recht en evenmin in het afgesloten huurcontract.

De bewijsvoering:

- a) Het huurcontract vermeldt een huurtermijn van 5 jaar met verlengingsmogelijkheden van telkenmale 5 jaar en een opzegtermijn van twaalf maanden.
- b) Wetsartikel 7:292 lid 2 BW geeft aan, dat een huurovereenkomst die voor vijf jaar geldt, na het verstrijken daarvan van rechtswege met vijf jaar wordt verlengd.
- c) Krachtens het bepaalde in artikel 7:293 lid 2 BW moet een huuropzegging -of deze nu door de huurder of door de verhuurder gedaan wordt- bij deurwaardersexploot dan wel door middel van een aangetekende brief worden verricht, hetgeen overigens ook staat vermeld in de Algemene Bepalingen van de Huurovereenkomst Kantooruimte, die volgens punt 2.1 van de huurovereenkomst van deze overeenkomst deel uitmaken, waar staat:

3.3.I Beëindiging van deze overeenkomst vindt plaats door opzegging tegen het einde van een huurperiode met inachtneming van een termijn van tenminste 12 maanden

3.3.II Opzegging dient te geschieden bij deurwaardersexploot of per aangetekend schrijven

Vaststaat, dat deze opzeggingsformaliteiten nooit hebben plaatsgevonden, ook niet konden en hoefden plaats te vinden, omdat het huurcontract zoals bewezen reeds in een veel vroeger stadium was beëindigd.

d) In de dagvaarding betreffende de bodemprocedure d.d. 23 december 2003 heeft V.N.I. onder punt 6. van MITSDIEN verzocht om schadevergoeding na ontruiming, omdat anders het huurcontract zou zijn doorgelopen tot maart 2007.

Klacht 3

17. Mr. Naus heeft het na het tussenarrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 zowel tegenover de rechterlijke macht als tegenover de beide heren Hofs steeds doen voorkomen, alsof hij in zijn Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007 in de laatste zin van punt 43. een eiswijziging ingevolge wetsartikel 130 Rv. heeft doorgevoerd, hetgeen pertinent niet aan de orde is. Dat zowel het Hof als de kantonrechter deze (niet bestaande) eiswijziging toch hebben gehonoreerd doet niet af aan de verkeerde voorstelling van zaken door mr. Naus, die bovendien bewijsbaar opzettelijk is geschied. De bewijsvoering:

a) In de aankondigende dagvaarding d.d. 14 mei 2007 van V.N.I. betreffende het hoger beroep tegen de vonnissen, gewezen op 5 september 2006 en 24 april 2007 door de kantonrechter, verzoekt V.N.I. onder het kopje TENEINDE om “*alsnog de in eerste aanleg ingestelde vorderingen van appellante toe te wijzen....*” In deze dagvaarding wordt met geen woord gesproken over een wijziging van eis **(bijlage 7)**.

b) Mr. Naus heeft de Memorie van Grieven niet genoemd: *Memorie van Grieven tevens wijziging van eis*, terwijl hij later het stuk ter voortzetting van de bodemprocedure ten aanzien van B.Th.Hofs wel noemt: *Conclusie van Replik tevens wijziging van eis*. Het is ten zeerste aannemelijk, dat mr. Naus door de onverwachte en onmogelijke honorering van het Hof als eiswijziging van het door hem in het staartje van punt 43 van de Memorie van Grieven geponeerde op het idee is gebracht thans ten aanzien van Hofs sr. ook die feitelijk en juridisch onmogelijke eiswijziging door te voeren.

c) mr. Naus heeft onder punt 43. van haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 eerst het volgende betoogd (letterlijk citaat):

“Wanneer de namens V.N.I. ingestelde grieven slagen, zal alsnog een inhoudelijke beoordeling van de overige geschilpunten tussen partijen moeten plaatsvinden. V.N.I. refereert in dat verband aan haar eerdere stellingen en standpunten in eerste aanleg en wenst deze als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Het komt er op neer, dat Hofs jr. alsnog zou moeten worden veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van de in eerste aanleg gevorderde bedragen wegens huurpenningen (bedoeld worden de achterstallige huurpenningen, Hofs sr.), meerwerknota’s en schadevergoeding”

In het staartje van dit punt schrijft hij vervolgens:

“Inmiddels is de huurovereenkomst van rechtswege geëindigd per 14 maart 2007, waardoor de vordering tot vervangende schadevergoeding die in eerste aanleg werd ingesteld thans wijzigt in een vordering tot betaling van huurpenningen”

d) Onder MET CONCLUSIE heeft mr. Naus vervolgens niet aangegeven, dat V.N.I. concludeert met inachtneming van de wijziging van eis, dat. . . , hetgeen er op duidt, dat er helemaal niet bedoeld is een wijziging van eis in te voeren.

e) Dit wordt ook bevestigd door het volgende:

Mr. Naus verzoekt onder punt 1. onder MET CONCLUSIE van de Memorie van Grieven het Hof vervolgens: *vast te stellen dat de huurovereenkomst per 14 maart 2007 is geëindigd.*

Uit dit punt volgt ook, dat mr. Naus met zijn stelling in de laatste zin van punt 43 niet beoogd heeft daarmee een wijziging van eis door te voeren. Het zou immers volkomen onlogisch zijn om na een vaststelling, dat de huurovereenkomst op 14 maart 2007 van rechtswege is geëindigd, vervolgens toch het Hof het verzoek te doen, zoals hierboven onder e) aangegeven.

f) Uit een vonnis van de rechtbank Almelo d.d. 6 oktober 2008 in een kortgedingprocedure, die B.Th.Hofs tegen V.N.I. had aangespannen ten einde het conservatoir beslag op zijn woning te laten opheffen, zegt de rechtbank onder e), dat V.N.I. in hoger beroep haar eis heeft gewijzigd in die zin, dat thans van de zoon van Hofs alleen betaling van het gevorderde wordt geëist ! Deze rechter begreep er logischerwijs ook niets van.

18. De conclusie kan alleen maar zijn, dat mr. Naus in zijn Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007 helemaal niet had gepland een wijziging van eis ingevolge wetsartikel 130 Rv. door te voeren, maar dat hij na de kapitale juridische misslag van het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 in de zaak V.N.I./Hofs jr. in de verdere hoger beroep procedure van deze juridische misslag van het Hof misbruik heeft gemaakt in plaats van het Hof daarop te wijzen. Ook in de voortgezette bodemprocedure d.d. 12 december 2008 in de zaak V.N.I./Hofs sr. heeft hij dit misbruik voortgezet en ter ondersteuning daarvan de kantonrechter gewezen op de bevinding van het Hof dienaangaande en het tussenarrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 als produktie 21 overgelegd, wetende dat de kantonrechter klakkeloos in de voetsporen van het Hof zou treden, hetgeen ook daadwerkelijk is gebeurd, zij het dat zij de einddatum van de huurovereenkomst voor B.Th.Hofs heeft gesteld op 16 september 2005.

19. Het was mr. Naus vanzelfsprekend zeer goed bekend, dat door deze juridische misslagen van de rechterlijke macht, die mede zijn ontstaan door zijn foutieve stellingen, de vordering van V.N.I. betreffende achterstallige huurpenningen in één klap onrechtmatig met vele tonnen zou stijgen. De overige discussiepunten over essentiële zaken zijn door de bovengeschetste foutieve handelwijze helemaal niet meer aan de orde gekomen, hetgeen des te spraakmakender was, omdat de gehele procedure nu juist ging om huuropschorting vanwege zeer ernstige gebreken aan het pand, die V.N.I. weigerde te herstellen, en het door V.N.I. nooit en te nimmer verrichten van enig onderhoud of service, waarvoor de huurster elke maand wel forse bedragen diende neer te tellen. De huurder had dienaangaande zeer veel overtuigende bewijsvoering in het geding gebracht.

Klacht 4

20. Uit de stellingen van de kantonrechter in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 (**bijlage 8**) blijkt, dat zij thans de mening is toegedaan, wat daar verder ook van zij, dat de huurovereenkomst gedurende de looptijd van die overeenkomst door het ontbreken van de juiste akte niet is overgegaan op Xenon Webstore B.V. Dit oordeel staat dus haaks op haar oordeel in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 (**bijlage 9**) in de zaak V.N.I./Hofs jr., waarin zij zeer goed onderbouwd en uitdrukkelijk heeft verklaard, dat de huurovereenkomst op 2 november 2002 met stilzwijgende toestemming van V.N.I. is overgegaan op Xenon Webstore B.V., daarbij zelfs jurisprudentie aanhalend, waaruit bleek dat daartoe geen schriftelijke akte was vereist.

21. Het is geheel logisch, dat wanneer de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van R.T.B.Hofs hetzelfde had beslist als in haar latere tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 ten aanzien van B.Th.Hofs, namelijk dat Hofs jr. van meet af aan de huurder van het pand van V.N.I. was geweest en dit ook was gebleven, zij dan in ieder geval in haar vonnis van 24 april 2007 in beginsel had moeten vaststellen, dat het huurcontract per ontruimingsdatum was geëindigd dan wel had zij het huurcontract op enige andere datum moeten ontbinden, aangezien dit de vereisten waren van V.N.I. in de dagvaarding in eerste aanleg d.d. 23 december 2003 onder punt 6.

22. De kantonrechter had de door V.N.I. verzochte vaststelling dan zonder enige twijfel kunnen doen vanwege de omstandigheden rond de ontruiming op 25 februari 2004, zoals uitvoerig verwoord in de voorafgaande processtukken, dan wel kunnen vaststellen, dat er een rechtsgeldige opzegging van de huurovereenkomst door curator mr. Haafkes per d.d. 10 maart 2004 had plaatsgevonden. Zoals onder punt 12 gemeld heeft de kantonrechter de bovengenoemde opzegging door de curator in haar tussenvonnis van 5 september 2006 als vaststaand feit genoemd. Op zijn beurt heeft het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 bevestigd, dat het van dit feit zal uitgaan, *omdat daartegen door V.N.I. geen bezwaar is gemaakt*, aldus het Hof.

23. Uit het bovenstaande vloeit tevens voort, dat mr. Naus wanneer de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 in de zaak V.N.I./Hofs jr. dezelfde uitspraak betreffende de identiteit van de huurder had gedaan als in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 in de zaak V.N.I./Hofs sr. dan nooit zijn "eiswijziging", wat daar ook feitelijk en juridisch van zij (zie het betoog onder klacht 3), zoals die is gedaan in haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 onder punt 43. in de zaak V.N.I./Hofs jr. en in haar Conclusie van Replik tevens eiswijziging van 12 december 2008 onder punt 14 in de zaak V.N.I./Hofs sr. had kunnen doorvoeren.

24. Wij stellen, dat het volstrekt onaannemelijk is, dat mr. Naus niet heeft begrepen, welke de consequenties waren van de move van de kantonrechter betreffende de einddatum van de huurovereenkomst in haar vonnis d.d. 19 mei 2009 ten opzichte van haar vaststelling in haar vonnis d.d. 24 april 2007 en dat hij zijn procesvoering daarop had moeten afstellen in plaats van misbruik te maken van de ontstane (deels door hemzelf veroorzaakte) volstrekt onaanvaardbare situatie.

Klacht 5

25. Bij haar vaststelling van de stilzwijgende bekrachtiging in haar vonnis van 24 april 2007 heeft de kantonrechter uitgebreid onderbouwd, dat V.N.I. door haar handelwijze en met name door het richten van zeer veel correspondentie, offertes, orderbevestigingen e.d. aan Xenon Webstore B.V. en/of aan haar bestuurders, zijnde de heren R.T.B.Hofs en M.C.Mensink, er een stilzwijgende bekrachtiging heeft plaatsgevonden. Zij heeft daarbij speciaal aangegeven, dat er zelfs éénmaal door V.N.I. expliciet geschreven is, *dat Xenon Webstore B.V. het bedrijfspand van V.N.I. huurde*.

Zelfs het Proces-Verbaal van Oplevering d.d. 20 maart 2002 is op naam van Xenon Webstore gesteld, aldus de kantonrechter.

Ook heeft de kantonrechter in haar vonnis nog uitdrukkelijk vermeld, dat V.N.I. de ontvangst van de brief van 15 oktober 2002 van Xenon Webstore B.V. en haar bestuurders, waarin zij hun relaties en dus ook V.N.I. mededeelden, dat Xenon Webstore B.V. i.o. per 1 juli 2002 was omgezet in Xenon Webstore B.V., niet hebben bestreden. Reeds eerder was door haar vastgesteld, dat de heer P.Silderhuis, bestuurder van V.N.I., op een vraag van de voorzieningenrechter over deze brief in een zitting d.d. 21 januari 2004 betreffende een kortgedingprocedure tussen V.N.I. en de beide heren Hofs had geantwoord: *“niets bijzonders in deze brief te hebben gelezen”*

26. Het is uiteraard in strijd met een goede procesorde en tevens van rechtswege onmogelijk dat de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 op grond van dezelfde feiten en omstandigheden plotseling tot een totaal andere conclusie komt dan in haar eindvonnis van 24 april 2007. Dat zou wellicht alleen mogelijk zijn indien de kantonrechter in het betreffende eindvonnis een kennelijke misslag had begaan. In het tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 is echter over een dergelijke misslag van haarzelf niets door de kantonrechter vermeld. Een dergelijke misslag heeft zij in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 overigens ook niet gemaakt, hoewel zij op enkele punten onjuist heeft geoordeeld.

27. Wat er is gebeurd is het volgende:

a) Bij een stilzwijgende bekrachtiging behoort een akte (althans volgens het Hof was die benodigd) als bedoeld in art. 6:159 BW. Deze akte(n) van bedrijfsoverdracht hebben de kantonrechter en mr. Naus van R.T.B.Hofs reeds ontvangen bij een akte ter rolle d.d. 3 oktober 2006, dus enkele maanden vóór het eindvonnis d.d. 24 april 2007, welke akten door de kantonrechter bij haar vaststelling van de stilzwijgende bekrachtiging zijn betrokken.

b) Uit het betoog van de kantonrechter onder r.o. 4.2 van haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 blijkt echter, dat zij thans ongemotiveerd de stelling van het Hof in het tussenarrest van 10 juni 2008 overneemt, waarbij het Hof er van uitgaat, dat de volgens art. 6:159 BW vereiste akte tussen Xenon Computers V.o.f. en Xenon Webstore B.V. niet is opgemaakt. Dit is zeer opmerkelijk en onbegrijpelijk, daar de kantonrechter deze akte(n) zoals gezegd reeds op 3 oktober 2006 heeft ontvangen.

c) Daarbij is het een vaststaand feit, dat de door de kantonrechter in haar vonnis geconstateerde stilzwijgende bekrachtiging door het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 niet bestreden en dus erkend is. Zoals in zijn tussenarrest aangegeven gaat het Hof er echter vanuit, dat de kantonrechter bij haar beoordeling, dat de huurovereenkomst door stilzwijgende bekrachtiging door V.N.I. is overgegaan van Xenon Computers V.o.f. op Xenon Webstore B.V. ten onrechte heeft aangenomen, dat de akten van bedrijfsoverdracht ingevolge artikel 6:159 BW waren opgemaakt, hetgeen dus een bewezen verkeerde aanname van het Hof is. Het Hof heeft overigens wel een juiste interpretatie van wetsartikel 6:159 BW gegeven.

d) Om hoe dan ook in de pas met het Hof te lopen betreffende de identiteit van de huurder heeft de kantonrechter onder r.o. 4.2 van haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 vervolgens een onnavolgbare en foutieve uitleg aan wetsartikel 6:159 BW gegeven door te stellen, dat dit artikel behelst, dat er een akte dient te zijn die tot onderwerp heeft de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers v.o.f. over te dragen aan Xenon Webstore B.V. en zij een dergelijke akte niet heeft aangetroffen. Opmerkelijk is daarbij dat de kantonrechter in haar vonnis d.d. 24 april 2007 een totaal andere (wel correcte) zienswijze had betreffende de inhoud van wetsartikel 6:159 BW.

Wetboek 6 gaat over het verbintenissenrecht en niet specifiek over het huurrecht en artikel 6:159 BW gaat vanzelfsprekend niet alleen over huurovereenkomsten, maar over verbintenissen in het algemeen, waarvan een rechter en een advocaat uit hoofde van hun functie op de hoogte zouden moeten zijn.

Saillant detail is daarbij, dat de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 als vaststaand feit (2.13) correct aangeeft, hetgeen er in de akten van bedrijfsoverdracht d.d. 3 september 2002 is vastgelegd, namelijk, dat de heren Hofs op 31 december 2000 hun vennootschapsaandeel in Xenon Computers V.o.f. via hun holdingmaatschappijen Egelantier B.V. en Argon B.V. hebben verkocht aan Xenon Webstore B.V.

e) Omdat de kantonrechter de inhoud van art. 6:159 BW in haar vonnis d.d. 19 mei 2009 plotseling compleet anders en onjuist heeft geïnterpreteerd, komt zij dientengevolge ook tot een verkeerde conclusie, die inhoudt dat Xenon Computers V.o.f. en haar vennoten gehouden zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de huurovereenkomst te voldoen!

f) Betreffende de officiële en getekende akten van inbreng, waar feitelijk geen enkele onduidelijkheid over kan bestaan, zijn er in diverse (tussen)vonnissen en arresten vier volledig verschillende en met elkaar in tegenspraak zijnde uitspraken gedaan!!

g) B.Th.Hofs heeft in zijn akte d.d. 18 augustus 2009 de kantonrechter onder punt 27 vervolgens de onderstaande duidelijke uitleg gegeven:

“(..)

Dit wetsartikel luidt als volgt:

Artikel 6:159 BW

- 1. Een partij bij een overeenkomst kan haar rechtsverhouding tot de wederpartij met medewerking van deze laatste overdragen aan een derde bij een tussen haar en de derde opgemaakte akte.
- 2. Hierdoor gaan alle rechten en verplichtingen over op de derde, voor zover niet ten aanzien van bijkomstige of reeds opeisbaar geworden rechten of verplichtingen anders is bepaald.
- 3. [Artikel 156](#) en de [leden 1-3 van artikel 157](#) zijn van overeenkomstige toepassing.

Lid 1:

De “partij” is in het onderhavige geval Xenon Computers V.o.f., de “wederpartij” is dan V.N.I., de “derde” is Xenon Webstore B.V.. “Haar” in het laatste deel van het artikel 159.1 is wederom Xenon Computers V.o.f. en de “derde” wederom Xenon Webstore B.V..

Met de in wetsartikel 6:159 BW verwoorde “medewerking van deze laatste” wordt in het onderhavige geval met “deze laatste” V.N.I. bedoeld. Uit artikel 6:159 BW blijkt dus duidelijk dat de partij die “de medewerking moet geven” (in dit geval V.N.I.) geen partij is bij de akte op zich.

(..)”

De kantonrechter heeft aan deze uitleg geen enkele aandacht besteed, laat staan dat zij op haar juridische misslag is teruggekomen.

28. Wij stellen, dat het volslagen onaannemelijk is, dat mr. Naus als advocaat niet heeft begrepen, dat de kantonrechter een ernstige juridische misslag heeft gemaakt met de interpretatie van wetsartikel 6:159 BW, waardoor de procedure met zijn medeweten een ontoelaatbare wending heeft gekregen met enorme gevolgen voor B.Th.Hofs.

29. In plaats van de kantonrechter te wijzen op haar zeer ernstige juridische misslag met grote gevolgen heeft mr. Naus in zijn latere processtukken bewust gelogen over de inhoud van wetsartikel 6:159 BW om de kantonrechter in het gelijk te stellen, dit met groot voordeel voor zijn cliënte en hemzelf. Hij heeft dienaangaande zelfs gesteld, dat een akte ingevolge wetsartikel 6:159 BW de strekking moet hebben de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers V.o.f over te dragen aan Xenon Webstore B.V., welke stelling een complete miskennis is van wetsartikel 6:159 BW. Verder heeft mr. Naus gesteld, dat een dergelijke akte nooit aan V.N.I. is voorgelegd en zij dus ook niet meegewerkt heeft aan een contractsovername, waaruit wederom blijkt, dat mr. Naus de inhoud van artikel 6:159 BW miskent en opzettelijk verkeerd aangeeft.

30. Het hoeft geen betoog, dat mr. Naus met “zijn visie” met betrekking tot de ter contractsovername vereiste akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW, die hij wel degelijk reeds op 3 oktober 2006 heeft ontvangen en nadien nog meerdere malen, o.a. ter comparitie van partijen d.d. 10 november 2008 in de hoger beroepprocedure voor het Hof betreffende de zaak V.N.I./Hofs jr. en van Hofs sr. als bijlage 22 bij zijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 in de voortgezette bodemprocedure, welbewust een zeer scheve schakels heeft gereden om de beide heren Hofs te treffen en te bereiken, dat de identiteit van de huurder door de rechters foutief zou worden vastgesteld met enorme gevolgen voor de beide heren Hofs.

Klacht 6

31. Mr. Naus heeft voortdurend ten onrechte beweerd, dat B.Th.Hofs huurdoorbetalingsverplichtingen had tot opzegging door de bewindvoerder van het huurcontract, omdat hij met deze stelling de wet geweld heeft aangedaan. Na ontruiming c.q. rechtsgeldige beëindiging van een huurovereenkomst (op 25 februari 2004) is een vordering ten titel van huurbetalen volgens de wet niet mogelijk. Artikel 7:201 lid 1 BW spreekt uitdrukkelijk van gebruik van een zaak als basiselement van een huurovereenkomst, waarvan sinds de ontruimingsdatum van 25 februari 2004 in het betreffende huurgeschil ten principale al geen sprake meer van was. En artikel 7:203 BW luidt:

De verhuurder is verplicht de zaak ter beschikking van de huurder te stellen en te laten voor zover dat voor het overeengekomen gebruik noodzakelijk is.

Klacht 7

32. Geheel in strijd met artikel 2.9 van het Landelijk procesreglement voor civiele rol van de kantonrechter heeft de kantonrechter, nadat de datum voor het eindvonnis betreffende zaaknummer 158791 CV EXPL V.N.I./Hofs sr. in een brief van 18 augustus 2009 (**bijlage 10**) reeds was bepaald op **15 september 2009**, V.N.I. vervolgens op die datum de gelegenheid gegeven om tot 5 januari 2010 nog een schriftelijke reactie in te dienen (**bijlage 11**) Dit terwijl er in de brief van 18 augustus 2009 dus uitdrukkelijk was geschreven, dat er voor partijen geen mogelijkheid meer was voor het indienen van schriftelijke reacties.

33. De schriftelijke reactie van mr. Naus zou, zoals later zou blijken, bestaan uit het overleggen van het (volgende) tussen- dan wel eindarrest van het Hof in de zaak 158791 CV EXPL 190/04 V.N.I./Hofs jr. Uit deze (onterechte handelwijze) van de kantonrechter kon tevens worden opgemaakt, dat zij in de zaak V.N.I./Hofs sr. ook nu weer geheel zou afgaan op een door het hof te wijzen arrest in de zaak V.N.I./Hofs jr., hetgeen later ook overtuigend is gebleken.

34. Deze handelwijze is zonder enige twijfel volkomen in strijd met een goede procesorde en heeft de belangen van B.Th.Hofs en zijn echtgenote ernstig geschaad.. B.Th.Hofs heeft gereageerd met een aangetekende brief aan de rechtbank Almelo d.d. 28 september 2009 (**bijlage 12**), de inhoud waarvan voor zich spreekt, maar waar niets op uit gedaan is.

Mr. Naus heeft niet gereageerd op de ontoelaatbare handelwijze van de kantonrechter, terwijl dit zijn plicht was geweest. Hij vond het allemaal prima zo, vooral nu de belangen van B.Th.Hofs voorspelbaar opnieuw ernstig zouden worden geschonden, dit ten gunste van zijn cliënte V.N.I.

35. Ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 heeft mr. Naus vervolgens het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009 (**bijlage 13**) inderdaad overgelegd en tevens nieuwe berekeningen ingediend ten aanzien van de zogenaamde verschuldigdheid van B.Th.Hofs aan V.N.I. , die gebaseerd waren op dit laatste tussenarrest, dat dus nooit in de procedure ingebracht had mogen worden.

Klacht 8

36. Tijdens die comparitie van partijen is de kantonrechter tot verbijstering van Hofs-Akkermans, die optrad als gemachtigde van haar echtgenoot, en haar zoon reeds geheel en al uitgegaan van de inhoud van het door mr. Naus overgelegde tussenarrest d.d. 8 december 2009 van het Gerechtshof te Arnhem, geweest in de zaak V.N.I./Hofs jr. en welk tussenarrest bovendien ernstige juridische misslagen bevatte ten nadele van R.T.B.Hofs, waarmede mr. Naus zeer goed bekend was. Protesten van Hofs-Akkermans over de gang van zaken werden door de kantonrechter met instemming van mr. Naus afgewezen.

Dit is des te spraakmakender, omdat de kantonrechter voorafgaand aan de comparitiezitting in een tussenvonniss d.d. 17 november 2009 (**bijlage 14**) had vastgelegd, dat beide partijen nog hun visie mochten geven over de wenselijkheid het tussenarrest van 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. aan te wenden in de gelieerde procedure V.N.I./Hofs sr.

Omdat B.Th.Hofs reeds in zijn akte d.d. 18 augustus 2009 had aangegeven er niet mee in te stemmen, dat een komend arrest in de zaak van zijn zoon in zijn procedure zou worden aangewend had hij in zijn ter comparitie overgelegde produkties vanzelfsprekend geen woord aan dit tussenarrest gewijd.

Aan het eind van de zitting deed de kantonrechter na aandringen van Hofs-Akkermans wel de toezegging, dat haar echtgenoot nog mocht reageren op het tussenarrest van 8 december 2009 en de door mr. Naus op grond van dit tussenarrest overgelegde berekening.

37. Wij zijn van mening, dat het de plicht van mr. Naus was geweest, evenals Hofs-Akkermans heeft gedaan, de kantonrechter te wijzen op de foutieve gang van zaken door reeds geheel en al af te gaan op het tussenarrest van 8 december 2009, met name toen de kantonrechter Hofs-Akkermans onder druk begon te zetten door haar voor te houden, dat zij maar beter kon schikken voor een bedrag van € 350.000,--. Zeer ernstig is daarbij het feit, dat zij Hofs-Akkermans aangaf, dat deze toch wel zou kunnen begrijpen, dat het voor haar man niet beter zou aflopen als voor haar zoon, daarbij verwijzend naar het (onrechtmatig) overgelegde tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009.

Klacht 9

38. Zoals onder de vorige klacht aangegeven was. Mr. Naus er zeer goed van op de hoogte, dat het Hof meerdere kapitale juridische misslagen had gemaakt in het tussenarrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. net zoals in het daaraan voorafgaande tussenarrest d.d. 10 juni 2008.

Eén van die juridische misslagen betrof de interpretatie van het Hof inzake het boetebeding ingevolge artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoorruimte, waarmee reeds een aanvang was gemaakt in het tussenarrest d.d. 10 juni 2008 in r.o. 5.16, waarna mr. Naus ter comparitie van partijen d.d. 10 november 2008 geheel bewust een foutieve berekening in het geding heeft gebracht, waarbij hij die boete heeft gesteld op 24% samengestelde rente per jaar, hetgeen resulteerde in een boete van € 497.264,27 per 1 november 2008.

In het bovengenoemde tussenarrest d.d. 8 december 2009 is het Hof niet teruggekomen op deze juridische misslag, maar heeft er nog een schepje bovenop gedaan door in r.o. 2.22 te stellen, dat deze boete niet gematigd hoefde te worden. Mr. Naus diende wel enkele kleine wijzigingen betreffende zijn berekening aan te brengen, waarop hij per 19 januari 2010 in de zaak V.N.I./Hofs jr. een berekening (**bijlage 15**) heeft overgelegd, waarbij de boete was opgelopen tot het astronomische bedrag van € 739.730,06, dit naast een bedrag van € 431.244,93 aan door Hofs jr. te betalen achterstallige huur t/m 14 maart 2007.

39. In de inmiddels (op 24 september 2008) voortgezette bodemprocedure V.N.I./Hofs sr. heeft mr. Naus in de Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008 ook ten aanzien van B.Th.Hofs het foutieve tussenarrest d.d. 10 juni 2008 van het Hof overgelegd alsmede de bovengenoemde berekening per 1 november 2008 ingebracht (als productie 24).

Zoals onder klacht 7 reeds aangegeven heeft V.N.I. tevens het arrest van 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 in de zaak V.N.I./Hofs sr. overgelegd. Daarbij heeft hij een berekening per 1 april 2010 bijgesloten, waarbij de door Hofs sr. te betalen boete wordt gesteld op € 604.321,86 (**bijlage 16**)

Uit het betoog van de kantonrechter ter comparitie bleek, dat zij de berekening van de boete door mr. Naus correct vond, daarbij aangevend, dat het Hof een dergelijke interpretatie van het boetebeding in artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen immers ook zo had toegepast in de beide tussenarresten !

Hofs-Akkermans en haar ook aanwezige zoon hebben er samen alles aan gedaan om de kantonrechter ook betreffende het boetebeding op andere gedachten te brengen, maar zij gaf de voorkeur aan de visie van mr. Naus, die bleef volhouden, dat hij de boete goed berekend had ! Daarbij heeft natuurlijk meegespeeld, dat zij de visie van een advocaat geloofwaardiger vond dan die van leken.

40. Eisers stellen, dat mr. Naus overtuigend misbruik heeft gemaakt van de juridische misslagen van het Hof, de onkunde van de kantonrechter in deze en het overwicht van hem als advocaat op Hofs-Akkermans als justitiabele, die bij gebrek aan geld voor een advocaat zo goed mogelijk probeerde als gemachtigde voor haar man op te treden. Het is volstrekt onaannemelijk, dat een huurrechtsspecialist als mr. Naus niet zou weten, hetgeen het boetebeding in artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoorruimte (**bijlage 17**) in werkelijkheid inhoudt, namelijk dat de huurder van rechtswege vanaf de vervalddag een direct opeisbare boete van 2% per maand van het verschuldigde verbeurt wanneer het door de huurder verschuldigde bedrag niet prompt op de vervalddag is voldaan.

41. Uit eerdere in de procedure ingebrachte brieven, die zich natuurlijk ook in het betreffende dossier bij Poelmann van den Broek bevinden, blijkt bovendien onomstotelijk, dat collega's van mr. Naus de betekenis en strekking van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoorruimte prima hebben begrepen. In een brief van 24 juni 2003 van V.N.I. aan Xenon wordt het bedrag van de boete op € 178,46 resp. € 183,95 per maand gesteld (**bijlage 18**). In de dagvaarding d.d. 23 december 2003 (**bijlage 19**) inzake de bodemprocedure en in de dagvaarding betreffende het kortgeding d.d. 8 januari 2004 heeft een collega van mr. Naus, zijnde mr. De Wilde, de boeteclausule ingevolge par. 14.2 eveneens op de juiste wijze aangewend.

42. Een saillant detail is, dat mr. Naus ook al zou hij de inhoud van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen niet begrepen hebben, de uitleg van dit artikel hebben kunnen lezen in een Akte d.d. 16 maart 2010 van R.T.B.Hofs in de hogere beroep procedure, waarin deze (althans zijn advocaat) onder het kopje *Het boetebeding* zeer duidelijke uitleg aan het Hof heeft gegeven betreffende de inhoud van artikel 14.2 en hetgeen het Hof dienaangaande fout heeft gedaan in zijn tussenarresten d.d. 10 juni 2008 en 8 december 2009.

Later heeft het Hof in een tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 in de zaak V.N.I./Hofs jr. in de r.o. 2.3, 2.4 en 2.5 Hofs jr. in het gelijk gesteld (**bijlage 20**).

43. Op 13 april 2010 (**bijlage 21**) heeft de kantonrechter vervroegd vonnis gewezen zonder dat B.Th.Hofs in de gelegenheid is gesteld nog te reageren op het ter zitting als uitgangspunt genomen tussenarrest d.d. 8 december 2009. Uit r.o. 2.2 van haar eindvonnis blijkt, dat de kantonrechter beklijft bij haar foutieve interpretatie van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoorruimte, waarop zij vervolgens wel een zeer sterke matiging (meer dan 98%) tot een bedrag van €15.000,-- toepast, hetgeen overigens nog vele duizenden euro's te hoog is.

Klacht 10

44. Mr. Naus heeft in de onderliggende zaak, zoals in deze brief reeds aangetoond, alle mogelijke regels en wetten geweld aangedaan en de rechters bewust voorgelogen, wetende dat hij daar hoe dan ook mee zou weggelopen, omdat hij van een eventuele tuchtrechtprocedure niets te vrezen zou hebben. Zijn collega's mr. De Wilde en mr. Begheijn werden immers enkele jaren geleden door de Raad van Discipline vrijgesproken, terwijl zij eveneens ernstige misstappen in de onderliggende zaak hadden begaan. Binnen het advocatenkantoor Poelmann van den Broek is het vanzelfsprekend ook bekend, dat de Raad geen enkele degelijk onderzoek heeft verricht naar de gedragingen van bovengenoemde advocaten, zoals wij verderop in deze klachtenbrief zullen aantonen. Wij vragen ons overigens af of er überhaupt ooit een diepgaand onderzoek plaatsvindt in tuchtrechtzaken tegen advocaten.

Mr. Naus ging er bij zijn handelwijze daarom natuurlijk van uit, dat de heren Hofs niet voor de derde keer "hun vingers zouden willen branden" aan volgens hen tuchtrechtelijke klachten. Ook is hij er mee bekend, dat ondergetekenden niet de financiële middelen hebben om een civiele procedure tegen zijn werkgever op te starten en dat het sowieso bijna onmogelijk is een advocaat te vinden, die bereid is een collega aan te pakken.

45. Zo kon het gebeuren, dat mr. Naus, wiens foutieve handelwijze steeds groteskere vormen ging aannemen, op een gegeven moment in zijn akten en berekeningen begin 2010 eisen had uitstaan tot betaling door de heren Hofs aan V.N.I. van een bedrag van € 2.004.710,-- aan huurpenningen, boetes en renten, waarbij de boetes en renten bij niet betaling alleen al ettelijke tonnen per jaar zouden gaan bedragen. De aanvankelijk gebezigde kreet: *des dat de een betaalt, de ander zal zijn bevrijd* was allengs een stille dood gestorven, dit nadat de beide gelieerde zaken separaat werden behandeld in verband met de schuldsaneringsperiode van B.Th.Hofs.

In een akte en berekening van 19 januari 2010 (zie bijlage) eiste mr. Naus in de hoger beroep procedure van R.T.B.Hofs namelijk een bedrag van € 1.134.282,49 aan huurpenningen, boete en rente en in een berekening d.d. 1 april 2010 ter comparitie van partijen in de bodemprocedure van de andere vennoot B.Th.Hofs een bedrag van € 847.872,89 aan huurpenningen, boete en rente. Daarnaast werden er nog forse bedragen vanwege meerwerk gevorderd.

46. De vraatzucht van “rupsje nooit genoeg” is echter niet te temmen, dus besluit mr. Naus in zijn Memorie van Grieven in het Incidenteel Appel d.d. 19 juli 2011 het Hof ertoe te bewegen ook in de procedure V.N.I./Hofs sr. de einddatum van de huurovereenkomst op 14 maart 2007 vast te stellen, dit in plaats van op 16 september 2005 zoals de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 13 april 2010 heeft bepaald. Dit betekent bij acceptatie door het Hof, hetgeen geenszins is uitgesloten, een verhoging van het door B.Th.Hofs te betalen bedrag met nog eens ten minste ca. € 150.000,-- aan huurpenningen en de wettelijke rente tot de datum waarop de vordering is voldaan.

Het is niet moeilijk te berekenen, dat de door mr. Naus geclaimde vorderingen ten aanzien van de heren Hofs thans een bedrag van drie miljoen euro's verre overstijgen, dit ook omdat mr. Naus in al zijn wijsheid betreffende artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen huurovereenkomst in de zaak V.N.I./Hofs sr. een samengestelde rente van 24% per jaar blijft hanteren, dit ondanks het tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 in de zaak V.N.I./Hofs jr., waarin toch duidelijk is gesteld, dat hij daaromtrent foutief heeft gehandeld.

Men kan zich natuurlijk ook afvragen, hetgeen de rol van de rechterlijke macht in het gehele proces is. Welnu, daar mag heel Nederland zich te zijner tijd over buigen, nadat wij de verbijsterende gang van zaken tot in de finesses hebben gepubliceerd. Wijzelf zijn van de laakbare rol van de rechters reeds lang en breed op de hoogte.

47. Te uwer informatie: In de dagvaarding d.d. 23 december 2003 van V.N.I. inzake de beide heren Hofs werd er gesproken over een huurachterstand van € 57.662,--, incl. boete, zo ook in de kortgeding dagvaarding van 8 januari 2004, waarna de heren Hofs door de voorzieningenrechter zijn veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 55.000,--, welke veroordeling door het Hof in een arrest d.d. 6 juli 2004 is bevestigd, als zijnde juist.

Ook het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag betrof het bovengenoemde bedrag, zij het daar daarbij nog kosten werden opgeteld, zodat het beslagbedrag is uitgekomen op € 100.000,-- . In één van de volgende klachten komen wij uitgebreid terug op de onvoorstelbare zaken, die er allemaal rond de beslagen hebben plaatsgevonden, waarvan een deel als regelrechte fraude en pogingen tot oplichting kan worden aangemerkt.

48. Ten overvloede vermelden wij nog, dat het bedrag van € 57.662,-- ook nog een fors bedrag aan koopelement bevatte vanwege door het bedrijf Xenon Webstore B.V. van V.N.I. gekochte technische installaties (waaronder een dure airco-installatie), die moesten worden afgelost via een bedrag in de maandelijkse “huur”-betalingen, van welke aankopen de kantonrechter in haar eindvonnis heeft gesteld, dat de heren Hofs die niet verschuldigd waren.

49. Hoewel er in de dagvaarding in eerste aanleg door V.N.I. schadevergoeding werd geëist wegens gederfde huurpenningen is zij daar later op teruggekomen door in beide procedures een “wijziging van eis” door te voeren in dier voege, dat zij toen alleen achterstallige huurpenningen vorderde, te weten t/m 14 maart 2007, wat er ook zij van die onmogelijke eiswijziging. Tijdens de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 heeft mr. Naus namens zijn cliënte ook nog eens uitdrukkelijk verklaard af te zien van schadevergoeding.

De zogenaamde wijziging van eis (wat er ook van zij, dat deze niet rechtsgeldig was) was een slimme en veel lucratievere manier om (ten onrechte) veel geld in de wacht te slepen. Immers in geval V.N.I. (mr. Naus) haar eis betreffende schadevergoeding had gehandhaafd zou alle bewijsvoering van de heren Hofs (of te wel Xenon), dat de airco-installatie niet deugde, het huurpand vele gebreken vertoonde en er nooit tuinonderhoud dan wel enige andere service was verricht, door V.N.I. (mr. Naus) weerlegd moeten worden, waarvan mr. Naus bij voorbaat wist, dat dit uiteindelijk zou mislukken. Het gaat te ver om deze situatie in zijn geheel aan de Raad voor te leggen, hetgeen echter te zijner tijd wel degelijk zal gebeuren in een zeer uitgebreide civiele procedure zowel tegen zowel Poelmann van den Broek Adv. als tegen V.N.I. Wij zullen er in elk geval voor zorgen, dat onze rechten door het uitbrengen van een dagvaarding dan wel tijdige stuiting van de aansprakelijkheidsstelling van 27 december 2007 ten aanzien van Poelmann van de Broek Adv. niet teloor gaan.

49. Ook is het ondoenlijk om in deze klachtenprocedure uit te leggen, dat er rondom de zogenaamde wijziging van eis door de rechterlijke macht kapitale mislagen zijn gemaakt, die overigens met name zijn voortgekomen uit de frauduleuze handelwijze van V.N.I.(mr. Naus)

Klacht 11

50. Tijdens de comparitie van partijen heeft mr. Naus de kantonrechter niet geattendeerd op het feit, dat zij verzuimde om een proces-verbaal van comparitie van partijen op te stellen, hetgeen wettelijk verplicht is. Een dergelijk proces-verbaal is evenmin door partijen thuis ontvangen.

51. Eerst bij het bespreken van het vonnis d.d. 13 april 2010 bij het juridisch loket kwam Hofs-Akkermans erachter, dat de kantonrechter een ernstig verzuim had gepleegd door geen proces-verbaal van de comparitie van partijen op te maken, dit voor te lezen en (na goedkeuring van partijen) dit door hen te laten tekenen dan wel partijen te vragen of voorlezing en tekening achterwege kon blijven. Het proces-verbaal had vervolgens aan partijen moeten worden toegezonden en aan het procesdossier moeten worden toegevoegd. Deze gang van zaken wordt geregeld in wetsartikel 88 Rv. lid 3.

Het is evident, dat een dergelijke omissie een ernstige schending van de rechtsregels en ontoelaatbaar is en het zelfs zo is, dat het vonnis van 13 april 2010 daardoor niet rechtsgeldig gewezen is en nietig is. De HR zegt hierover namelijk:

De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal ter terechtzitting”.

Zie HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342, HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

En

“Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kernbronnen van gevoerde verweren”

Zie HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

En

“Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in acht genomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard” D.i. vaste rechtspraak

Zie HR 15 juni 1976, NJ 1976, 562

Deskundigen vertelden eisers, dat het hen ten eerste bevreemde, dat mr. Naus de rechter na afloop van de zitting niet heeft aangesproken op haar verzuim betreffende het opmaken van het proces-verbaal, omdat hij als advocaat toch op de hoogte diende te zijn van de geldende regels en wetten, met name omdat een comparitie van partijen een zeer belangrijke zitting is en het van doorslaggevend belang is, dat het daarin besprokene wordt vastgelegd en door partijen wordt goedgekeurd en dat daarop ook het vonnis mede wordt afgestemd.

Wij zijn van mening, dat mr. Naus de kantonrechter geheel bewust daarover niets gezegd heeft om B.Th.Hofs en zijn echtgenote te treffen.

Klacht 12

52. Mr. Naus heeft zich bewust niet gehouden aan een belangrijke afspraak, die hij op 14 april 2010 telefonisch met Hofs-Akkermans heeft gemaakt inzake de berekeningen met betrekking tot het vonnis d.d. 13 april 2010.

De bewijsvoering:

53. Op 14 april 2010 haalt Hofs-Akkermans het vonnis uit de brievenbus.

Vervolgens heeft zij als gemachtigde van haar echtgenoot met mr. Naus gebeld om te spreken over het vonnis. Mr. Naus is dan de mening toegedaan, althans dat stelt hij, dat het een correct vonnis is en niets aan duidelijkheid te wensen overlaat. Daarmede is Hofs-Akkermans het niet eens en stelt, dat er onder het kopje **De Beslissing** geen bedrag staat vermeld en dat er ook verder naar de inhoud van het vonnis moet worden gekeken dan alleen maar naar hetgeen de kantonrechter over het betalen van achterstallige huurpenningen heeft gezegd. Verder stelt zij, dat het toch nooit de bedoeling kan zijn, dat de twee betrokken gemachtigden zelf aan het rekenen slaan, tenzij zij dit doen om in onderling overleg tot een oplossing te komen.

54. Na enig heen en weer praten en nadat Hofs-Akkermans mr. Naus heeft gewezen op het feit, dat het Hof een kapitale juridische misslag heeft gemaakt betreffende de inhoud van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst en dat haar zoon na de zeer goed onderbouwde uitleg in zijn akte d.d. 16 maart 2010 dienaangaande door het Hof in het gelijk is gesteld, is mr. Naus het ermee eens, dat het bedrag in het vonnis van de kantonrechter van € 15.000,-- betreffende het boetebeding niet klopt. Ook betreffende andere door de kantonrechter gestelde zaken is discussie mogelijk, aldus mr. Naus.

Saillant detail: Later zal uit een door mr. Naus op 19 juli 2011 ingesteld Incidenteel appel ook overtuigend blijken, dat hij het op essentiële punten niet eens is met het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010. Daarop komen wij verderop in deze klachtenbrief uitgebreid terug.

55. Vervolgens wordt er door mr. Naus en Hofs-Akkermans afgesproken, dat eerst mr. Naus aan de hand van het vonnis een berekening zal maken en dat daarop door ons zal worden gereageerd. Mr. Naus maakt in het telefoongesprek nog de opmerking, dat wanneer er tot overeenstemming wordt gekomen betreffende een te betalen bedrag dan ook zoon Raymond de daaruit voortvloeiende overeenkomst diende te tekenen. Hofs-Akkermans vertelt mr. Naus, dat het wel enige tijd kan duren voordat de berekening klaar is, omdat zij daarbij vanwege het grote belang en de complexiteit in elk geval een deskundige wenst in te schakelen.

's Avonds heeft Hofs-Akkermans met haar zoon gebeld en hem de inhoud van het gesprek medegedeeld, waarop haar zoon reageerde met o.a. te stellen, dat hij in geen geval ging tekenen, omdat hij de uitkomst van de hoger beroep procedure wilde afwachten. Hij had daarbij nog de mogelijkheden van akten en eventueel een pleidooi, aldus zoon Raymond.

56. Mr. Naus houdt zich echter niet aan de afspraak en sommeert in een brief d.d. 4 mei 2010 (**bijlage 22**) B.Th.Hofs plotseling om binnen 14 dagen een bedrag van € 331.947,25 te voldoen.

Deze brief gaat weliswaar vergezeld van een berekening (**bijlage 23**), die echter geenszins in overeenstemming met de inhoud van het vonnis is, omdat deze alleen betrekking heeft op de achterstallige huurpenningen betreffende de periode april 2003 t/m 15 september 2005, het bedrag van het boetebeding en de kosten en geen rekening houdt met de overige bepalingen in het vonnis en de door B.Th.Hofs ter comparitie van partijen overgelegde produkties met overtuigende stellingen en bewijsvoering.

57. Op 18 mei 2010 reageert B.Th.Hofs op de bovengenoemde brief van mr. Naus, (**bijlage 24**), waarin hij o.a. stelt, dat mr. Naus niet handelt ingevolge het op 14 april j.l. afgesprokene tussen hem en zijn echtgenote en dat in dat gesprek ook door haar is gezegd, dat het vonnis niet deugde en op het eerste gezicht onduidelijk was. Verder schrijft B.Th.Hofs, dat hij een zorgvuldige berekening wil uitbrengen en daarom spoedig een afspraak zal maken met het juridisch loket om hem daarbij te helpen. Op deze brief is door mr. Naus nooit gereageerd.

58. Op 20 mei 2010 heeft mr. Naus via gerechtsdeurwaarder GGN Tijhuis & Partners een exploit (**bijlage 25**) bij B.Th.Hofs laten uitbrengen, waarin de grosse van het vonnis wordt betekend. Daarbij is hij zo ver gegaan om ook in dit exploit het bedrag van € 312.633,58 aan achterstallige huurpenningen als opeisbaar te vorderen te noemen met bevel het totale bedrag van € 332.018,37 + P.M. binnen twee dagen na heden te betalen met de aankondiging, dat bij niet-tijdige en/of niet-behoorlijke voldoening aan voornoemd bevel binnen de daarbij gestelde termijn de betekende executoriale titel ten uitvoer zal worden gelegd door alle middelen en wegen rechtens, etc.

Klacht 13

59. Mr. Naus zet zijn akties voort ondanks de toezending door B.Th.Hofs van een op het vonnis afgestemde berekening, zoals de afspraak was.

B.Th.Hofs heeft na zijn brief van 18 mei 2010 volgens afspraak en met hulp van het juridisch loket en een advocaat een berekening opgesteld, die in zijn geheel is afgestemd op de inhoud van het vonnis en de door hem ter comparitie van partijen ingediende produkties 40 en 41.

Daarbij is van belang, dat de kantonrechter uitdrukkelijk ter zitting heeft medegedeeld, dat zij alle door B.Th.Hofs ter comparitie ingediende produkties als officiële processtukken voor het dossier heeft geaccepteerd, hetgeen later ook uit het eindvonnis van 13 april 2010 is gebleken. Daarin staat onder **1. Procedure** o.a.:

Deze blijkt uit de volgende stukken:

- *De stukken welke VNI (produkties 26 en 27) respectievelijk Hofs sr. (produkties 32 t/m 41) ter voorbereiding van de comparitie van partijen hebben ingediend*

60. Omdat noch V.N.I. noch haar gemachtigde tijdens de comparitiezitting d.d. 1 april 2010 ook maar met één woord hebben gereageerd op de inhoud van de door B.Th.Hofs voorafgaande aan deze zitting overgelegde produkties 40 en 41 (**bijlagen 26 en 27**), die dus op geen enkele manier zijn betwist, moet de inhoud daarvan volgens de geldende rechtsregels als vaststaand worden aangenomen, met name nu daarin geen zaken zijn vermeld, die in strijd zijn met enige wet of rechtsregel of anderszins onacceptabel zouden zijn.

Voor die situatie is wetsartikel 149 Rv. van groot belang, welk artikel luidt:

1. Tenzij uit de wet anders voortvloeit, mag de rechter slechts die feiten of rechten aan zijn beslissing ten grondslag leggen, die in het geding aan hem ter kennis zijn gekomen of zijn gesteld en die overeenkomstig de voorschriften van deze afdeling zijn komen vast te staan. Feiten of rechten die door de ene partij zijn gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende zijn betwist, moet de rechter als vaststaand beschouwen, behoudens zijn bevoegdheid bewijs te verlangen, zo vaak aanvaarding van de stellingen zou leiden tot een rechtsgevolg dat niet ter vrije bepaling van partijen staat.
2. Feiten of omstandigheden van algemene bekendheid, alsmede algemene ervaringsregels mogen door de rechter aan zijn beslissing ten grondslag worden gelegd, ongeacht of zij zijn gesteld, en behoeven geen bewijs.

Wanneer de kantonrechter ambtshalve haar bedenkingen zou hebben gehad tegen de stellingen van B.Th.Hofs in de overgelegde produkties had zij dit in ieder geval gemotiveerd in haar vonnis moeten vermelden. Het in de genoemde produkties gestelde is overigens eerder in de bodemprocedure grotendeels reeds aan de orde geweest en ook toen nooit weersproken.

Uit de berekening (**bijlage 28**), die B.Th.Hofs mr. Naus met een begeleidende brief heeft toegestuurd blijkt, dat B.Th.Hofs op 26 mei 2010 een bedrag van **€ 35.970,63** van V.N.I. te vorderen heeft.

61. In de begeleidende aangetekende brief d.d. 26 mei 2010 (**bijlage 29**) schrijft B.Th.Hofs o.a.:

“Na uitgebreid advies te hebben ingewonnen bij het juridisch loket in Almelo en tevens een second opinion te hebben gevraagd bij Jurofoon en een advocaat doe ik u bijgaand mijn berekening naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter toekomen “.

Duidelijk is naar de mening van verschillende deskundigen gebleken, dat de kantonrechter de weg op een aantal punten volkomen is kwijtgeraakt en er zich met een “jantje van leiden” van af heeft gemaakt.

Ook heeft B.Th.Hofs in die brief meer dan 20 juridische misslagen opgenoemd, die de kantonrechter in haar vonnissen heeft begaan en stelt hij, dat het mr. Naus en zijn cliënte genoegzaam bekend is, dat er zijdens de rechterlijke macht thans vele verschillende uitspraken liggen betreffende de betaling van huurpenningen door hemzelf en/of zijn zoon. Een kopie van deze aangetekende brief met berekening is verzonden aan de heren H.en P. Silderhuis, de beide directeuren van V.N.I.

Klacht 14

62. Alleen al het feit, dat door de reeds gewezen tussenarresten van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. een gelijkkluidende uitspraak niet meer tot de mogelijkheden behoorde, had mr. Naus ervan moeten weerhouden zijn handelingen met betrekking tot het ten uitvoer leggen van het vonnis d.d. 13 april 2010, zoals geschetst onder de klachten 12 en 13, voort te zetten.

63. Mr. Naus was er als advocaat vanzelfsprekend mee bekend, dat het vonnis ten aanzien van B.Th.Hofs gelijklopend zou moeten zijn aan het uiteindelijke arrest ten aanzien van de andere vennoot, zijnde R.T.B.Hofs. Hij wist echter, dat het onmogelijk was, dat deze laatste door het gerechtshof te Arnhem veroordeeld zou worden en ook nooit zou kunnen worden veroordeeld tot betaling van een gelijklopend bedrag als waartoe zijn vader door de kantonrechter was veroordeeld. Mr. Naus had alleen daarom al moeten beseffen, dat er essentiële zaken grondig mis waren gegaan. Immers het Hof had in zijn tussenarrest van 10 juni 2008 en wederom bevestigd in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 o.a. reeds als eindbeslissing genomen, dat de huurovereenkomst was beëindigd op 14 maart 2007, dit naar aanleiding van een mededeling van mr. Naus in de Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007, terwijl de kantonrechter als eindbeslissing een einddatum van de huurovereenkomst 15 september 2005 had aangehouden.

Onderstaand geven wij ten overvloede een opsomming van de stellingen van V.N.I./mr. Naus betreffende het belang van de gelijklopendheid van de vordering tijdens de procedure:

a) In de dagvaarding d.d. 23 december 2003 betreffende de bodemprocedure stellen V.N.I./Poelmann onder MITSDIEN o.a. *dat het uw rechtbank moge behagen gedaagden sub 1 t/m 3 te veroordelen, hoofdelijk des dat de één betaalt de ander zal zijn gekweten*:

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd

b) In de dagvaarding d.d. 8 januari 2004 betreffende de kortgedingprocedure stellen V.N.I./Poelmann onder MITSDIEN o.a. *dat het de voorzieningenrechter moge behagen gedaagden sub 1 t/m 3 te veroordelen, hoofdelijk des dat de één betaalt de ander zal zijn gekweten*:

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd

N.B. de gedaagden onder sub 2 en 3 zijn resp. R.T.B.Hofs en B.Th.Hofs

c) In haar Akte Uitlating Producties d.d. 3 maart 2009 in de procedure V.N.I./Hofs sr. stellen V.N.I./mr. Naus onder punt 17 nogmaals uitdrukkelijk, dat de heren Hofs jegens V.N.I. hoofdelijk aansprakelijk zijn voor haar schade als gevolg van de ontbinding van de huurovereenkomst, zijnde in hoofdsom het totale bedrag aan onbetaald gebleven huurpenningen.

d) In de Akte van 23 juni 2009 in de procedure V.N.I./Hofs sr. stellen V.N.I./mr.Naus onder punt 8, dat V.N.I. bereid is te wachten op het oordeel in het eindarrest van het Hof in de procedure tegen Hofs jr., met de voorwaarde, dat B.Th.Hofs dan wel moet verklaren, dat hij het oordeel van het Hof omtrent de omvang van de vordering als juist zal erkennen, zodat V.N.I. de kantonrechter kan verzoeken om hem tot een gelijk bedrag te veroordelen.

Die bereidheid om te wachten komt volgens V.N.I./mr. Naus voort uit de overweging van de kantonrechter in r.o. 4.3.2 van haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009, in welke rechtsoverweging de kantonrechter overweegt, dat het vanuit proceseconomisch oogpunt bezien wenselijk zou zijn om het eindarrest van het Hof in de procedure tussen V.N.I. en Hofs jr. af te wachten.

e) Expliciet vermelden V.N.I./mr.Naus onder punt 9. van deze Akte nog, dat de achterliggende gedachte van de kantonrechter om uit proceseconomisch oogpunt bezien te wachten op het eindarrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. het daarbij enerzijds gaat om het voorkomen van tegenstrijdige uitspraken en anderzijds wordt beoogd om kosten en tijd te besparen door niet in twee afzonderlijke procedures over hetzelfde onderwerp te procederen.

f) In een vonnis d.d. 6 oktober 2008 van de rechtbank te Almelo in een door B.Th.Hofs aangespannen kortgeding d.d. 29 september 2008 tegen V.N.I. teneinde het conservatoir op zijn woning te laten opheffen, heeft de voorzieningenrechter onder r.o. 4.2 o.a. gesteld:

Dat V.N.I. van zijn zoon volledige betaling van het gevorderde heeft geëist, staat niet in de weg aan een vonnis ter zake van dezelfde vordering jegens Hofs(die immers hoofdelijk aansprakelijke medevenoot was). In dat vonnis zal wel bepaald moeten worden, dat Hofs slechts hoeft te betalen voor zover zijn zoon niet reeds betaald heeft.

g) Zelfs in de Memorie van Antwoord d.d. 19 juli 2011 betoogt mr. Naus nog, dat het volkomen terecht is dat de beide zaken elkaar beïnvloeden, omdat zij over exact hetzelfde geschil en dezelfde rechtsverhouding gaan.

In het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 wordt onder **3. beslissing** echter niets betreffende de hierboven behandelde kwestie gesteld en evenmin in het lichaam van het vonnis onder de overige rechtsoverwegingen, hetgeen mr. Naus natuurlijk ook heeft moeten constateren.

Klacht 15

64. Uit de op 19 juli 2011 door mr. Naus ingediende grieven in Incidenteel appel in de zaak V.N.I./Hofs sr. (**bijlage 30**) blijkt thans overtuigend, dat hij op belangrijke punten ook zelf kritiek heeft op het vonnis van 13 april 2010.

Spraakmakend is, dat hij daarin probeert (in grief 2) onder valse voorwendselen het Hof uit alle macht zover te brengen om B.Th.Hofs toch te veroordelen tot een boetebedrag van € 604.321,86, terwijl hij ervan op de hoogte is, dat het Hof zijn juridische misslag betreffende het boetebeding in zijn tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 in de zaak V.N.I./Hofs jr. heeft toegegeven. Zie onder punt 42.

65. Onder punt 87 van deze grief verwijst hij tot onze verbijstering zelfs weer naar de stelling van het Hof in het aan het tussenarrest van 10 augustus 2010 voorafgaande tussenarrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr., waarin het Hof in r.o. 2.22 inderdaad gesteld heeft, dat de door V.N.I. berekende boete niet gematigd hoefde te worden. Daarbij werd door het Hof geduid op de op 10 november 2008 ter comparitie van partijen door mr. Naus overgelegde berekening (zie bijlage), waarin reeds een boete van € 497.264,27 prijkte, die nadien met grote sprongen zou oplopen. Op 1 april 2010 ter comparitie van partijen had mr. Naus in de zaak V.N.I./Hofs sr. aan de hand van het arrest van 8 december 2009 dus een berekening aan de kantonrechter overgelegd, waarin de boete € 604.321,86 bedroeg (zie het gestelde onder punt 39).

66. Zoals onder punt 42 reeds is aangegeven en herhaald in punt 64. heeft het Hof In het tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 inzake de zaak V.N.I./Hofs jr. geoordeeld, dat V.N.I. (mr. Naus) het fout had met de berekening van het boetebeding ingevolge artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen huurovereenkomst en heeft het Hof hem opgedragen een nieuwe en juiste berekening dienaangaande in het geding te brengen, hetgeen hij vervolgens heeft gedaan op 7 september 2009 (**bijlage 31**) en waarbij hij de boete inderdaad correct heeft gesteld op aanvankelijk € 177,95 en later op een enigszins hoger bedrag.

Wij stellen, dat het volstrekt ongeloofwaardig is, dat mr. Naus op 19 juli 2011 ten tijde van het opstellen van grieven in het Incidenteel appel niet meer zou weten

- hetgeen Hofs jr. zeer goed onderbouwd in zijn akte d.d. 16 maart 2010 heeft betoogd, namelijk dat mr. Naus in zijn berekeningen betreffende het boetebeding een kapitale misslag had gemaakt;
- dat Hofs-Akkermans ter comparitie van partijen de kantonrechter en hemzelf nogmaals heeft gewezen op de foutieve interpretatie van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen huurovereenkomst;
- dat het Hof Hofs jr. in zijn tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 in het gelijk heeft gesteld
- dat het Hof V.N.I. (mr. Naus) in dat tussenarrest heeft opgedragen een nieuwe berekening in het geding te brengen;
- dat hij dit vervolgens op 7 september 2010 heeft gedaan en waarin hij de boete correct heeft weergegeven.

67. Een saillant detail is, dat de boete van € 15.000,--, die de kantonrechter in haar vonnis d.d. 13 april 2010 uiteindelijk heeft toegewezen, ondanks een matiging van ca. 98% (!) van de door mr. Naus berekende en door haar goedgekeurde boete, toch nog vele duizenden euro's te hoog is, hetgeen vanzelfsprekend ook mr. Naus wist. Zie ook het betoog onder punt 43.

De conclusie kan alleen maar zijn, dat mr. Naus het Hof in zijn Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 geheel bewust op het verkeerde been heeft proberen te zetten om B.Th.Hofs te treffen, hetgeen grote gevolgen voor deze laatste en zijn gezin kan hebben.

Klacht 16

68. Ter comparitie van partijen is mr. Naus namens zijn cliënte V.N.I. akkoord gegaan met de vaststelling van de kantonrechter, dat de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst met de heren Hofs 16 september 2005 was en heeft hij de kantonrechter tevens medegedeeld, dat hij geen grondslag zag voor een door Hofs sr. te betalen schadevergoeding over de periode na 16 september 2005, als die datum als beëindigingsdatum moest worden aangenomen. Het bovenstaande is vastgelegd in het vonnis van 13 april 2010 in r.o. 2.7.

Dat mr. Naus op dat moment nog in gedachten had, dat hem het overgrote deel van de door hem berekende en door de kantonrechter als juist bevonden boete van € 604.321,86 zou worden toegewezen doet aan het vorenstaande niet af.

69. Het is naar onze mening volstrekt onacceptabel, dat mr. Naus in zijn Incidenteel appel vervolgens toch aan het Hof verzoekt: *vast te stellen dat de huurovereenkomst tussen partijen per 14 maart 2007 is geëindigd*. Dit is overigens sowieso een bizar verzoek, aangezien hij reeds in de Memorie van Grieven d.d. 23 juli 2007 in de zaak V.N.I./Hofs jr. de stelling heeft geponeerd, dat de huurovereenkomst op 14 maart 2007 van rechtswege was geëindigd en dit ook meerdere malen in de voortgezette bodemprocedure V.N.I./Hofs sr. tegenover de kantonrechter heeft gesteld, wat er ook van zij, dat deze beëindigingsdatum noch feitelijk noch juridisch juist is, zoals reeds uitgelegd onder klacht 2.

Klacht 17

70. Van meet af aan hebben collega's van mr. Naus fraude en bedrog gepleegd betreffende beslagleggingen op de woning van het echtpaar Hofs en mr. Naus is daarmee na overname van de zaak welbewust doorgedaan.

In **bijlage 32** wordt de verbijsterende en ontoelaatbare gang van zaken dienaangaande uitvoerig geschetst, waaraan tot op de dag van vandaag steeds meer delicten worden toegevoegd, waarbij ook deurwaarders en notarissen worden betrokken.

71. Op 26 november 2011 hebben ondergetekenden B.Th.Hofs en Hofs-Akkermans een brief van kandidaat-notaris W.U.Dijkstra van Hekkelman Advocaten & Notarissen te Nijmegen ontvangen, waarin deze schrijft, dat hij van Groenewegen Gerechtsdeurwaarders namens V.N.I. Enschede B.V. het verzoek heeft gekregen over te gaan tot openbare verkoop van de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten. Eind augustus had mr. Naus bij een andere notaris reeds een poging gedaan onze woning gedwongen te laten verkopen, waarbij hij zelfs de veilingdatum reeds had laten vaststellen. Deze notaris heeft de opdracht echter aan V.N.I. geretourneerd, nadat hij door ons werd geconfronteerd met overigens slechts een fractie van de gang van zaken tijdens de jarenlange procedures.

72. Wij willen de Raad er met nadruk op wijzen, dat ons is gebleken, dat gerechtsdeurwaarders en notarissen bij ontvangst van een opdracht tot executoriale verkoop van een woning simpelweg uitgaan van de deskundigheid en door de eedsaflegging zogenaamd gewaarborgde integriteit van de advocaten, die zo'n opdracht verstrekken. Daarom is het van het allergrootste belang, dat advocaten voorafgaande aan een dergelijke opdracht, deze met enorme financiële en mentale gevolgen voor de geëxecuteerde, onomstotelijk hebben gehandeld in overeenstemming met de wet en de gedragscodes voor advocaten.

73. Wel zijn wij de mening toegedaan, dat gerechtsdeurwaarders en notarissen ingevolge op hen betrekking hebbende wetsartikels en gedragsregels zonder enige twijfel een eigen onderzoeksplicht hebben. Helaas blijkt in de praktijk, dat daar heel gemakkelijk overheen gestapt wordt en het eigen belang overheerst, waarbij er met name wordt gezwaaid met een zogenaamde vrijwel absolute ministerieplicht en men bang is met de opdrachtgever in conflict te komen. Van het "slachtoffer" hebben zij natuurlijk sowieso niets te vrezen.

74. De notarissen van Hekkelman gingen zelfs zo ver alle onze bewijsvoering, o.a. dat het vonnis van de kantonrechter vele juridische misslagen bevatte, dit vonnis niet executabel was, mr. Naus tijdens de jarenlange procedure een zeer scheve schaats had gereden, mr. Naus een Incidenteel appel had ingesteld waarin hij zelf vrijwel het gehele vonnis van de kantonrechter onderuit probeert te halen, etc. etc. te weigeren in ontvangst te nemen. In een bespreking, die op initiatief van de betreffende notarissen plaatsvond, mocht er door de gemachtigde van B.Th.Hofs, zijnde zijn echtgenote, zelfs amper mondelinge informatie worden gegeven, ook niet betreffende het feit, dat V.N.I. na de gedwongen verkoop van de woning geen euro zou ontvangen.

75. Onomstotelijk staat vast, dat de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten niet gedwongen verkocht mag worden, omdat er daardoor een noodtoestand zal ontstaan voor ondergetekenden B.Th.Hofs en H.M.S.Hofs Akkermans en er tevens sprake zijn van misbruik van bevoegdheid.

76. Wij verwijzen dienaangaande naar uitspraken van de Hoge Raad:

Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke mislag berust.

Zie HR 22 april 1983, NJ 1984, 145
HR 22 december 2006, NJ 2007, 173

Zie ook: LJN: AU 4338 Gerechtshof Leeuwarden, 0500343

77. Ook mr. Naus is met deze uitspraak van de Hoge Raad bekend. Die heeft hij namelijk zelf gebezigd in een Memorie van Antwoord d.d. 16 november 201 in een door B.Th.Hofs opgeworpen Incident, hoewel hij de inhoud van de betreffende jurisprudentie (deels) foutief heeft weergegeven.

78. Op 2 november 2010 heeft B.Th.Hofs een Memorie van Grieven met 52 grieven bij het gerechtshof te Arnhem uitgebracht tegen de tussenvonnissen van de kantonrechter d.d. 19 mei 2009, 17 november 2009 en 13 april 2010. Tegelijkertijd met deze Memorie van Grieven is er door B.Th.Hofs een incidentele vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ex artikel 351 Rv. ingediend.

Helaas is dit verzoek niet toegewezen. In het betreffende arrest stelt het Hof, dat Hofs sr. weliswaar veel bezwaren tegen de vonnissen van de kantonrechter heeft aangevoerd en dat het Hof die bezwaren t.z.t. zal onderzoeken, maar dat het aanvoeren van die bezwaren echter niet voldoende grond is voor toewijzing van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging. Verder schrijft het Hof, hetgeen Hofs sr. wel had moeten doen, namelijk: *duidelijk maken welke klaarblijkelijke juridische of feitelijke mislagen de kantonrechter heeft begaan, d.w.z. mislagen die zonder nader onderzoek in deze fase van de procedure meteen als zodanig kunnen worden aangewezen.* Pas dan had het Hof de tenuitvoerlegging kunnen schorsen, aldus het Hof.

Wij stellen, dat er in de 52 grieven vele malen de woorden *juridische mislag* zijn genoemd en dat wij de stelling van het Hof eigenlijk niet begrijpen. Waar het echter om gaat is, dat het Hof de genoemde juridische mislagen niet heeft weerlegd en alleen heeft gesteld, dat het verzoek niet handig is ingekleed.

79. Ook het volgende is van belang: Toen Hofs-Akkermans tijdens de comparitie van partijen werd geconfronteerd met de ten gronde foutieve handelwijze van de kantonrechter en zij ook besepte, dat de kantonrechter niet zou terugkomen op haar zeer ernstige juridische mislagen, was zij absoluut voornemens om in de haar toegezegde nog te nemen akte (naar aanleiding van de (ten onrechte) reeds door V.N.I. overgelegde arrest d.d. 8 december 2009 met de bijbehorende berekening), de kantonrechter in die akte zeer goed onderbouwd te verzoeken niet in te gaan op het verzoek van V.N.I. tot een uitvoerbaar bij voorraad verklaring van haar vonnis, mocht dit ten nadele zijn van B.Th.Hofs, en dat er met executoriale maatregelen in elk geval diende te worden gewacht tot er een uitspraak in de dan zeker te voeren hoger beroep procedure zou zijn. Echter, de kantonrechter heeft het principe van hoor en wederhoor geschaad door B.Th.Hofs geen gelegenheid meer te geven een akte uit te brengen en heeft zelfs vervroegd vonnis gewezen. Ook deze gang van zaken is bij mr. Naus bekend. Zijn reactie in één van zijn latere processtukken (Memorie van Antwoord d.d. 19 juli 2011) is, dat Hofs sr. daartoe helemaal niet het recht had, *omdat hij in de procedure reeds zeer vaak de gelegenheid had gehad om zijn stellingen keer op keer te herhalen en dat het niet was in te zien wat Hofs daaraan nog zou kunnen toevoegen.*

80. Het hoeft geen betoog, dat deze stelling verbijsterend is en alle perken te buiten gaat, met name nu het hier gaat om een belang van een gigantisch bedrag, waartoe Hofs sr. onterecht dreigde te worden veroordeeld.

81. Zoals reeds uitvoerig in deze klachtenbrief is betoogd is er ook ter comparitie van partijen een ten gronde foutieve situatie ontstaan, waarbij zowel de kantonrechter als mr. Naus een rol hebben gespeeld. In de betreffende zitting werd dus ten onrechte geheel en al uitgegaan van het arrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. betreffende welk arrest wij resumerend het volgende aanvoeren (het betreft gedeeltelijk herhalingen, die reeds in deze klachtenbrief aan de orde zijn gekomen):

- het arrest gold een andere natuurlijke persoon, zijnde R.T.B.Hofs, die naar aanleiding van dit arrest vervolgens nog een akte heeft uitgebracht en om pleidooi heeft verzocht, waarop Hofs sr. geen enkele invloed heeft kunnen uitoefenen;
- dit arrest had door mr. Naus nooit in de procedure V.N.I./Hofs sr. rechtsgeldig kunnen worden overgelegd, omdat er door de rolraadsheer op 18 augustus 2009 reeds was aangekondigd, dat er op 15 september 2009 vonnis zou worden gewezen en er geen stukken meer mochten worden overgelegd;
- het daarop volgende tussenvonnissen van 17 november 2009, waarin werd gesteld, dat een komend arrest in de zaak V.N.I./Hofs jr. door V.N.I. nog mocht worden overgelegd in de procedure V.N.I./Hofs sr. is zodoende niet rechtsgeldig geweest;
- daaraan voorafgaand was in akten d.d. 23 juni 2009 (aan de zijde van V.N.I.) en d.d. 18 augustus 2009 (aan de zijde van B.Th.Hofs) door partijen op verzoek van de kantonrechter in haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009 reeds aangegeven, dat zij het komende arrest in de zaak V.N.I./Hofs jr. niet in de zaak V.N.I./Hofs sr. wensten te betrekken;
- in het tussenvonnissen van 17 november 2009 is in r.o. 2.13 door de kantonrechter ondanks deze wetenschap toch weer het volgende gesteld: *Tevens zal indien voorhanden het te verwachten arrest van het hof Arnhem inzake V.N.I./Hofs jr. voordien door V.N.I. in het geding gebracht kunnen worden. Desgewenst kan dan met partijen worden besproken of en zo ja, in hoeverre de uitkomst daarvan (deels) mede op de onderhavige zaak van invloed is;*
- tijdens de comparitiezitting is er geen enkele vraag daaromtrent aan partijen gesteld, maar ging de kantonrechter ondanks protesten van Hofs-Akkermans meteen uit van de inhoud van het door mr. Naus ter comparitie overgelegde tussenarrest van 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. met de daarop afgestemde berekening;
- omdat Hofs-Akkermans uit het tussenvonnissen van 17 november 2009 had begrepen (hetgeen juist was), dat er eerst nog aan partijen zou worden gevraagd of het wenselijk was dit arrest in de procedure V.N.I./Hofs sr. te betrekken, had zij in de door haar overgelegde produkties uiteraard geen woord gewijd aan dit tussenarrest, terwijl dit tal van zeer ernstige juridische misslagen bevatte, die haar bekend waren vanwege de informatie van haar zoon en die zij intussen ook zelf had geconstateerd;
- na verschillende malen protesteren tegen de gang van zaken door Hofs-Akkermans (dus niet door mr. Naus, die het allemaal prima vond) zegde de kantonrechter aan het eind van de zitting toe, dat haar echtgenoot in een akte nog mocht reageren op het tussenarrest d.d. 8 december 2009;
- dit had zij overigens reeds toegezegd in een brief aan de president van de rechtbank d.d. 12 oktober 2009 (**bijlage33**);
- op 13 april 2010 heeft de kantonrechter echter vervroegd vonnis gewezen zonder B.Th.Hofs nog in de gelegenheid te hebben gesteld in een akte te reageren op het tussenarrest d.d. 8 december 2009 en op de door mr. Naus daarop reeds afgestemde berekening;
- Uit dit vonnis blijkt ook, dat zij vrijwel geheel is afgegaan op de inhoud van dit arrest;
- Bovendien heeft zij dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard, daarmede B.Th.Hofs en zijn gezin overleverend aan de wolven.

Klacht 18

82. Mr. Naus heeft in zijn processtukken, dit met name in zijn Memorie van Antwoord in principaal appel d.d. 19 juli 2011, tal van denigrerende en kwetsende opmerkingen ten aanzien van B.Th.Hofs gemaakt, waarmee hij overduidelijk demonstreert, dat hij diepe minachting heeft voor B.Th.Hofs en zijn echtgenote en dat hij de mening is toegedaan, dat deze klagende en zeurende minkukels op moeten houden met zich te weren, daarop geen recht meer hebben en overigens al heel lang niet hadden en er gewoon vanuit moeten gaan, dat de rechters gelijk hebben en bovenal mr. Naus zelf. Haaks op dat laatste staat overigens, zoals reeds uitgebreid verwoord in deze klachtenbrief, dat hijzelf vervolgens op dezelfde datum een aantal spraakmakende grieven indient tegen de beslissingen van de kantonrechter in hetzelfde vonnis, waartegen Hofs sr. zijn grieven heeft ingediend. Hoe gek kan het zijn.

83. Enkele citaten uit zijn Memorie:

- Hofs sr. produceert zo veel mogelijk tekst, waarbij voortdurend standpunten worden herhaald
- De teneur van de stellingen van Hofs sr. is, dat iedereen met een afwijkende mening niet slechts het verwijt krijgt dat deze afwijkende mening niet deugde, maar ook dat deze werd ingenomen met het enkele doel om hem te benadelen en moedwillig schade toe te brengen
- Bij Hofs sr. overheerst de kennelijke drang om een slachtofferrol aan te nemen, iedere zelfreflectie ontbreekt.
- De memorie van grieven is evident opgesteld door de echtgenote van Hofs sr.
- Het betoog van Hofs sr. is een aaneenschakeling van vele bij herhaling ingenomen stellingen zonder onderbouwing en doordrenkt van zelfbeklag, gecombineerd met ongefundeerde verwijten aan diverse adressen en uitingen van onbegrip over de gang van zaken.
- V.N.I. zal de grieven van Hofs sr. daarom slechts summier en met een korte toelichting behandelen.
- de stellingen van Hofs sr. raken kant noch wal.
- Hofs kan het simpelweg niet verdragen dat de kantonrechter de meeste van zijn verweren niet heeft gevolgd.
- Grief 5 bevat een uiting van onvrede van Hofs sr. over de weergave van het geschil door de kantonrechter.
- Blijkens grief 6 is Hofs sr. teleurgesteld, dat de kantonrechter zijn onjuiste stellingen niet heeft gevolgd en hij vertaalt dit in verwijten aan het adres van getuigen, V.N.I. en de kantonrechter zelf.
- In grief 7 beklagt Hofs sr. zich wederom over de wijze waarop de kantonrechter (net als het hof) geoordeeld heeft op het punt van de akten van bedrijfsoverdracht.
- In grief 11 lijkt het erop, dat Hofs sr. wederom zijn onbegrip uit over de omstandigheid, dat de kantonrechter in de discussie over de identiteit van de huurder tot een gewijzigd oordeel is gekomen na kennisneming van het oordeel van het hof terzake.
- De herhaalde klachten die Hofs in deze grief aanvoert tegen de gehonoreerde eiswijziging zijdens V.N.I. treffen geen doel.
- Hetgeen namens Hofs sr. in deze grief wordt aangedragen lijkt een mengeling van klachten in de procedure tegen Hofs jr. en Hofs sr.
- In grief 14 houdt Hofs sr. enkele irrelevante doelredeneringen.
- Bij grief 15 heeft Hofs sr. geen enkel belang.
- Grief 16 bevat wederom een ongefundeerd protest tegen de eiswijziging van V.N.I.
- In grief 18 beklagt Hofs sr. zich ten onrechte over de handelwijze van de kantonrechter. Hij kan kennelijk niet verdragen, dat zijn stellingen niet zijn gevolgd.
- De grieven 24 t/m 26 bevatten alleen ongefundeerde verwijten aan het adres van de kantonrechter en V.N.I., alsmede bezwaren tegen de procedurele gang van zaken.

- In de grieven 27 t/m 32 beklagt Hofs sr. zich op diverse punten over de gang van zaken tijdens de comparitie. Dat de kantonrechter hem tijdens de comparitie beperkingen heeft opgelegd (lees: de mond gesnoerd) is alleszins begrijpelijk.
- Het is volledig terecht, dat Hofs sr. ter comparitie zijn stellingen niet meer in een nader processtuk (lees: pleitaantekeningen) naar voren mocht brengen. Daartoe heeft hij in de voorafgaande procedures meer dan genoeg de gelegenheid gehad.
- Hofs sr. valt weer in herhaling, maar wil niet inzien dat hij zijn beweringen van een deugdelijke onderbouwing moet voorzien.
- Het kan de kantonrechter niet kwalijk worden genomen, dat zij de onbegrijpelijke stellingen van Hofs sr. niet in eigen woorden kon en wilde samenvatten.
- Het probleem is, dat Hofs sr. niet kan accepteren, dat hij de kantonrechter niet van zijn onjuiste standpunten heeft kunnen overtuigen.
- Grief 42 omvat wederom enkele grievende verwijten aan het adres van de kantonrechter. Daarnaast geeft Hofs sr. een onjuiste, althans onnavolgbare juridische voorstelling van zaken.
- Hofs sr. beklagt zich over de matiging van de verschuldigde boete, maar schijnt helemaal niet op matiging uit te zijn.
- Hetgeen van de zijde van Hofs sr. wordt ingebracht is veelal niet te volgen, maar in elk geval onjuist.
- Grief 48 zou als een veeggrief kunnen worden geduid, die iedere zelfstandige betekenis mist.
- Ook grief 51 betreft een zogenaamd veeggrief, die iedere zelfstandige betekenis mist, hetgeen ook geldt voor grief 52.

84. Het is overigens absurd te noemen, dat mr. Naus het over veeggrievens durft te hebben, terwijl zijn “reacties” op de zeer goed onderbouwde grieven van Hofs sr. zonder enige uitzondering kunnen worden beschouwd als “veegantwoorden”.

Ook zijn stelling onder punt 79 van zijn Incidenteel appel, waarin hij stelt *dat al hetgeen hiervoor bij antwoord in principaal appel naar voren is gebracht hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd* kan zondermeer onder een vergelijkbare categorie worden geschaard.

85. Er is namelijk niet één grief van de twee en vijftig van de zowel feitelijk als juridisch zeer duidelijke en uitstekend onderbouwde grieven van B.Th.Hofs in zijn Memorie van Grievens d.d. 2 november 2010 door mr. Naus adequaat weerlegd. Hij heeft in een vele bladzijden onder de kopjes **Inleiding, Feiten, Het Geschil, verdere verloop van de procedure tegen Hofs jr. (!), Conclusie op grond van het voorgaande** bevattend relaas slechts geciteerd hetgeen er tot dan toe in de procedures door de rechters en door zijn collega’s en hem is gezegd, daarbij het overigens wederom niet zo nauw nemend met de waarheid en veelal eerdere stellingen in processtukken aan de zijde van V.N.I. tegensprekend.

Vervolgens worden in nietszeggende oneliners, gelardeerd met hatelijke opmerkingen (waarvan vele hierboven reeds geciteerd) de 52 grieven van Hofs sr. “behandeld”.

86. Van groot belang bij het (eventueel in cassatie gaan) is ook wetsartikel 399 Rv. , welk artikel in samenhang dient te worden gelezen met artikel 398:

Artikel 398

Partijen kunnen beroep in cassatie instellen:

- 1°. tegen uitspraken, die hetzij in eerste en hoogste ressort hetzij in hoger beroep zijn geweest;
- 2°. tegen vonnissen die in eerste ressort op tegenspraak zijn geweest, indien partijen nadien zijn overeengekomen het hoger beroep over te slaan.

Artikel 399

Het beroep staat niet open voor hem die zijn bezwaren kan doen herstellen door dezelfde rechter bij wie de zaak heeft gediend.

Klacht 19

87. Wij zijn van mening, dat ook al zou alles volgens de regels zijn verlopen (het kost ons gezien de werkelijke situatie moeite om dit op te schrijven) en mr. Naus dus beschikte over een juist en goed onderbouwd vonnis, hij met zijn handelwijze inzake de gedwongen verkoop van de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten toch klachtwaardig gehandeld heeft.

88. Mr. Naus was er namelijk mee bekend, dat de woning enkele jaren geleden (in 2008) een onderhandse verkoop waarde had van € 700.000,-- (**bijlage 34**) en dat de prijzen sindsdien alleen maar gezakt zijn. De verkoopwaarde van de woning bij onderhandse verkoop is thans naar schatting ca. € 610.000,-- en bij gedwongen verkoop max. ca. € 480.000,--, zeker nu de veiling in de wintermaanden zou moeten plaatsvinden.

89. Bovendien kon mr. Naus op het moment van executoriale beslaglegging d.d. 6 december 2010 via inzage van het hypothecair bericht object bij het Kadaster op de hoogte zijn van de beide hypotheeken (**bijlage 35**), waarbij rekening moet worden gehouden met het feit, dat deze bedragen bij een gedwongen verkoop nog aanzienlijk hoger zullen worden vanwege toegevoegde kosten. Verder staat er ook nog een door V.N.I. gelegd conservatoir beslag ingeschreven ten bedrage van € 100.000,--, waarvan mr. Naus overigens niet zal willen en kunnen uitleggen waarvoor dit dan gediend kan hebben. Onze uitleg kunt u lezen in bijlage.

90. Tijdens het geven van de opdrachten tot openbare verkoop via een gerechtsdeurwaarder aan de beide notarissen resp. in de maanden augustus en november 2011 (rond de 25^e) kon mr. Naus er eveneens mee bekend zijn, dat er op 20 juli 2011 door de Belastingdienst een executoriaal beslag voor een bedrag van € 9.908,-- ten name van B.Th.Hofs op de woning is gelegd en op 26 juli 2011 een conservatoir beslag door de Belastingdienst op de woning ten name van beide echtelieden ten bedrage van € 98.000,--, welke beslagleggingen overigens ook te maken hebben met de jarenlange volkomen misplaatste handelwijze van mr. Naus.

91. Ieder zinnig mens zal begrijpen, dat er bij een gedwongen verkoop geen euro voor V.N.I. zal overschieten, omdat de hypotheekhouders en de belastingdienst altijd als eerste aan de beurt zijn om uitbetaald te worden.

92. Wij stellen bovendien, dat mr. Naus door zijn opdrachten aan de gerechtsdeurwaarder en de beide notarissen misbruik van bevoegdheid heeft gemaakt ingevolge wetsartikel 13 BW 3 (**bijlage 36**). Natuurlijk wordt er door deze beroepsbeoefenaars geschermd met de mogelijkheid tot het voeren van een executiekortgeding, maar ieder zinnig mens zal begrijpen, dat wij de uitkomst van een dergelijke procedure met angst en beven tegemoet zouden zien, gezien de ervaringen met rechters tot nu toe in de bodemprocedure en in de hoger beroepprocedure, waarbij op onze overtuigende bewijsvoering niets werd uitgedaan en er vonnissen en arresten werden gewezen met tal van zeer ernstige juridische misslagen. Ook kennen wij de corrupte werkwijze van mr. Naus, voor wie het vertellen van onwaarheden aan rechters ook in een te entameren kortgedingprocedure geen enkel probleem zal vormen. Bovendien staat vast, dat een voorzieningenrechter zijn of haar collega, zijnde kantonrechter De Groot (tevens vice-president) , vrijwel zeker de hand boven het hoofd zal houden, dit ondanks haar werkelijk tenenkrommende en ten gronde foutieve handelwijze.

93. In verband met de ernst en de complexiteit van de klachten verzoeken wij u onze klachtenbrief onmiddellijk ter kennis van de Raad van Discipline te brengen. (**art. 46 e, lid 1, Advocatenwet**).

Klacht 20

94. Op 21 november 2011 (**bijlage 37**) heeft mr. Naus mr. Van der Veen schriftelijk aangezegd de Memorie van Antwoord in het Incidenteel appel (die volgens hem op de parkeerrol zou staan) uiterlijk op de roldatum van 27 december 2011 te nemen (B.Th.Hofs is dus peremptoir gesteld), dit met de mededeling, dat wanneer op die datum de Memorie van antwoord wederom niet wordt genomen mr. Naus het gerechtshof zal verzoeken akte niet-dienen te verlenen.

Dit betekent, dat het gerechtshof dan kan beslissen het eindarrest te wijzen inzake de zaak V.N.I./Hofs sr.

95. Het antwoord op de vraag waarom mr. Naus ten spoedigste een uitspraak van het gerechtshof wenst in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs (met daarbij ook nog eens een enorme verhoging van de vordering tot meer dan anderhalf miljoen), terwijl hij de woning reeds op grond van het vonnis d.d. 13 april 2010 op korte termijn wenst te verkopen zal geen enkel zinnig mens kunnen geven. Daarbij is ook nog van belang, dat ons enige bezit onze woning is, waarbij bij een gedwongen verkoop geen euro voor V.N.I. zal resten, en wij verder van een klein pensioen moeten leven.

96. Overigens had mr. Naus reeds op 27 oktober 2011 (**bijlage 38**) B.Th.Hofs peremptoir gesteld voor 22 november 2011, maar dit is door de rolraadsheer verworpen, hetgeen ook met de laatste peremptoir stelling ongetwijfeld zal geschieden. Mr. Naus is kennelijk niet in staat het thans geldige LPR van het gerechtshof op de juiste wijze te interpreteren en doet in het wilde weg verzoeken en aanzeggingen.

97. Afgezien van alle andere redenen, waarom mr. Naus tuchtrechtelijk foutief heeft gehandeld door de executoriale verkoop van de woning in gang te zetten, blijkt uit het bovenstaande, dat de daar geduide gang van zaken reeds voldoende is om met onmiddellijke ingang alle executiemaatregelen te stoppen. Daaruit blijkt immers, dat hij met de meeste spoed ten aanzien van B.Th.Hofs een arrest van het Hof in hoger beroep wenst. Men kan zich afvragen wat het nut van zo'n arrest nog is, wanneer de woning reeds verkocht zou zijn, met name nu het echtpaar Hofs als enige bezit slechts de woning heeft en verder slechts een klein pensioen (zij zijn inmiddels resp. 75 en 70 jaar oud).

98. Dat het Hof zelf ook voortdurend de weg kwijt is betreffende de uitvoering van het LPR is helemaal te gek voor woorden en is inmiddels door ondergetekenden bij het bestuur van het gerechtshof meerdere keren aangekaart. Thans wordt er op een oproep voor een hoorzitting gewacht.

Eerdere klachten tegen advocaten van Poelmann van den Broek

99. Enkele jaren geleden hebben wij twee andere advocaten van Poelmann van den Broek, die V.N.I. in dezelfde zaak bijstonden, reeds voor de tuchtrechter gebracht, waarbij echter door de Raad van Discipline is beslist, dat zij zich niet aan enig tuchtrechtelijk handelen hebben schuldig gemaakt.

Van belang bij deze uitspraken is echter, dat de Voorzitter en de Raad van Discipline en in het kielzog daarvan het Hof van Discipline (in de zaak mr. De Wilde) de feiten op enkele cruciale punten hebben verdraaid dan wel complete onzin hebben geponeerd, dit ondanks de met stukken onderbouwde overtuigende bewijsvoering van ondergetekenden, dat er knoeiwerk was geleverd.

Enkele voorbeelden:

In de zaak tegen mr. B.J.N. de Wilde:

- betreffende het door mr. De Wilde verzinnen van een executoriaal beslag heeft de Raad onder punt 4. zo'n warrig en onzinnig verhaal gehouden, dat er van een behandeling van de ernstige klacht geen sprake is geweest. Overigens heeft V.N.I. eerst op 2010 het executoriaal beslag met betrekking tot de uitspraak in de bodemprocedure daadwerkelijk gelegd, wat er ook van zij, dat ook die beslaglegging ten onrechte is, hetgeen in bijlage uitdrukkelijk is bewezen.
- Inmiddels is ook overtuigend bevestigd, hetgeen ondergetekenden reeds toen hadden bewezen, dat mr. De Wilde heeft gefraudeerd door te handelen alsof de beide heren Hofs reeds in het kortgeding vonnis d.d. 30 januari 2004 waren veroordeeld tot het betalen van huurpenningen na ontruiming van het huurpand. In haar MvGr. d.d. 23 juli 2007 heeft V.N.I.(mr. Naus) namelijk een wijziging van eis doorgevoerd, inhoudende, dat er thans huurpenningen worden gevorderd t/m 14 maart 2007 i.p.v. achterstallige huurpenningen tot de ontruimingsdatum en tevens schadevergoeding ter hoogte van de huurpenningen na de ontruimingsdatum met als onderbouwing, dat anders de huurovereenkomst zou zijn doorgelopen tot 14 maart 2007 (de oorspronkelijk beëindigingsdatum), dit zoals gesteld in de dagvaarding d.d. 23 december 2003. Het moge duidelijk zijn, dat wanneer er een wijziging van eis wordt doorgevoerd (wat daar verder ook van zij) de zaak eerst anders lag. De Raad heeft het onder punt 5. geheel ten onrechte over wetsartikel 7:231 BW, welk wetsartikel vanwege de eisen van V.N.I. in de dagvaarding in eerste aanleg van geen enkele relevantie was in de betreffende zaak, waarin V.N.I. bovendien in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 aan de rechtbank had verzocht de huurovereenkomst per ontruimingsdatum te ontbinden.

In de zaak tegen mr. M.S.W.Begheijn:

- de Voorzitter heeft de zaken meteen al foutief weergegeven en dit is ondanks zeer goed onderbouwd verweer dienaangaande van ondergetekenden door de Raad niet gecorrigeerd.
- De fout: De voorzitter heeft gesteld, dat V.N.I. in de dagvaarding in kort geding o.a. betaling van de openstaande huurpenningen na ontruiming tot en met maart 2007 heeft gevorderd. Dit is een verbijsterende stelling, omdat dit door V.N.I. helemaal niet is gevorderd in de kortgedingprocedure en dit vanzelfsprekend ook niet zo door de heren Hofs in hun klachtenbrief is gesteld. Deze miskennis van de Raad heeft er sowieso al toe geleid, dat de klachten van ondergetekenden ten principale niet juist zijn behandeld. De Voorzitter en de Raad hadden als deskundigen ook moeten beseffen, dat doorbetalingen van huurpenningen na ontruiming (ter hoogte van vele tonnen) in een kortgedingprocedure helemaal niet gevorderd kan worden, hetgeen overigens zoals reeds gezegd ook niet is gebeurd. Er is in die kortgedingdagvaarding door V.N.I. alleen verzocht om achterstallige huur en doorbetaling tot rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst, hetgeen een volkomen logische en correcte eis is. Een voorzieningenrechter weet overigens natuurlijk niet wanneer die rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst zal plaatsvinden en dat hoeft hij ook niet te weten. In het onderhavige geval is ook nog door partijen ter zitting verteld, dat er in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 ten behoeve van de bodemprocedure was gevorderd: ontbinding per de ontruimingsdatum.

- Volkomen ten onrechte heeft de voorzitter het doen voorkomen en de Raad heeft hem daarin gevolgd, alsof ondergetekenden bij hun klacht, dat mr. Begehijn bij zijn faillissementsaanvragen ten aanzien van de heren Hofs een veel te hoog bedrag als opeisbaar te vorderen heeft opgevoerd, daarbij als argument hebben gebruikt, dat bij het betreffende bedrag rekening had moeten worden gehouden met door hen betaalde kosten van verbeteringen aan het gehuurde. Dit is echter een compleet verzinsel van de Raad, daar klagers betreffende de hoogte van het bedrag alleen hebben gesproken over de (opzettelijk) foutieve interpretatie van mr. Begheijn van het vonnis in kort geding d.d. 30 januari 2004, waaraan ook zijn voorgangster mr. De Wilde zich reeds schuldig had gemaakt, hetgeen door de Raad dus is miskend. Wij verwijzen dienaangaande naar hetgeen hierboven ten aanzien van de behandeling van de klachten tegen mr. De Wilde is betoogd.

100. Wij benadrukken, dat het een ernstige zaak is, dat de leden van de Raad advocaten ongestraft laten weggelaten met een handelwijze, die absoluut in strijd is met de geldende rechtsregels en de gedragscodes voor advocaten en waarvan ook iedere weldenkende burger zal zeggen, dat een dergelijke handelwijze zonder enige twijfel foutief is. Met name is dit ernstig, omdat het tuchtrecht geacht wordt één van de peilers van de rechtsstaat te zijn, dat ervoor moet zorgen, dat advocaten hun werk goed en integer doen, daarmee rekening houdend met de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij van hun cliënt, en rechters op niveau de juiste informatie aanreiken.

101. Wij hadden tijdens de zittingen overigens de overtuiging, dit door de vraagstellingen van de leden van de Raad, dat geen van de leden de stukken had gelezen, laat staan bestudeerd. Dit heeft ons zo getroffen, dat we nu besloten hebben de hele gang van zaken na afloop te zullen publiceren via een eigen aan te maken website, waarvan de domeinnaam al is geregeld. Wij zullen daarin de door ons ingebrachte klachten met bijlagen publiceren, als ook het verweer van de betreffende advocaat en de beoordelingen van de Voorzitter, de Raad van Discipline en eventueel het Hof van Discipline.

102. Weliswaar zijn alle uitspraken van de Raad en het Hof openbaar en ook op Internet te vinden, maar daaruit kan niet worden afgeleid of een zaak op de juiste manier is behandeld, omdat hetgeen aan de zijde van partijen is ingebracht alleen wordt verwoord door de beoordeelaars, hetgeen in ons geval in ieder geval volkomen onjuist is gebleken.

103. Onze oprechte mening is, dat wanneer het tuchtrecht functioneert (beter gezegd niet functioneert), zoals in bovengenoemde zaken, dit vanzelfsprekend veel beter kan worden afgeschaft en er een andere manier zal moeten worden gevonden, die wel garantie biedt voor een integere en deskundige onafhankelijke beoordeling. Het vrijpleiten van advocaten die het niet zo nauw nemen met de integriteit, zelfs regelrecht frauduleus handelen dan wel ondeskundig zijn leidt er in de praktijk immers toe, dat steeds meer advocaten een scheve schaats zullen gaan rijden, omdat zij daar toch mee weg zullen komen.

104. Het hoeft verder geen betoog, dat deze handelwijze uiteindelijk zal resulteren in het verval van de rechtstaat, hetgeen te allen tijde moet worden voorkomen, dit ter bescherming van iedere justitiabele. Onze website zal de naam dragen: **Vrouwe Justitia in Verval**.

105. Wij verzoeken u met klem wanneer u onze klachten om wat voor redenen dan ook mocht afwijzen uitdrukkelijk te bevestigen, dat u de mening bent toegedaan, dat mr. Naus betreffende alle door ons aangedragen punten op de juiste wijze heeft gehandeld.

B.Th.Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

R.T.B.Hofs

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten
Tel. 0548-367422

Bijlagen: 38